

השתתפו :			
וה"ה :			
ח. אבי-גיא	ש. אגמי	נ. אלנתן	א. אמינוב
א. בנאי	א. גלעדי	י. דיין	י. דרורי
ג. הרץ	פ. ויסנר	מ. וירשובסקי	ש. זעפראני
ר. חולדאי	ש. חשן	ר. טורק	מ. טיומקין
י. כחלון	מ. להבי	נ. לוברט	ד. לוי
ר. לוינטל	מ. מוזס	ש. מזרחי	ש. גפן
ש. מסלאוי	ד. ספיר	א. פנקס	ה. שכנאי

נעדרו ה"ה:

נ. וולוך, ז. שביט

נכחו בישיבה: מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה

וה"ה:

ע. אברהמי, סמנכ"ל לתכנון, ש. אורן, המשנה ליועץ המשפטי, א. בן-ארי, היועץ המשפטי, מ. בנימיני, ע' בכיר לרה"ע, ק. ברדה, ס' דובר העירייה, מ. גילצר, גזבר העירייה, א. גרטי, מנהלת לשכת התאגידים, א. הורוביץ-קלר, ע' רה"ע, ד. חכם, ס' מבקר העירייה, א. לוי, מנהל אגף נכסי העירייה, ד. לוטן, ס' מנהל מינהל החינוך, ה. סייג, ס' גזבר ומנהל אגף החשבות, ס. פריימן, ס' גזבר ומנהלת אגף התקציבים.

הישיבה נפתחה בשעה 15:16

רשמה סטנוגרמה
 ישראלה אגמון

מזכירת המועצה
 גלילה בן חורין

סדר היום:

1. שאילתא; (עמ' 3)
2. אישור סדר היום; (עמ' 5)
3. דברי ראש העירייה; (עמ' 24)
4. פרוטוקול ועדת נכסים מס' 15/05; (עמ' 30)
5. ביטול הכרזת מתחם "שוק סיטונאי" – חלקות 92 ו – 93 בגוש 7104, בין הרחובות חשמונאים וקרליבך; (עמ' 39)
6. פרוטוקול ועדת כספים מס' 27/05; (עמ' 40)
7. הסכם תרומה של סמי עופר למוזיאון תל אביב לאמנות למטרת הקמת הבניין החדש; (עמ' 53)
8. תיקון תקנון חברת היכל התרבות בע"מ; (עמ' 93)
9. בחירת נציג עיריית ת"א ברשות ניקוז ירקון; (עמ' 94)
10. הסמכת פרקליט להגיש תביעות פליליות; (עמ' 94)
11. מינוי הרכבי ועדות ערר לענייני ארנונה כללית; (עמ' 95)
12. סמכות חתימה למנהל יחידת הרכב העירוני לרכש חלקי חילוף לכלל הרכב העירוני; (עמ' 96)
13. אישור ניהול מו"מ עם ספקים פוטנציאליים לאחר ביטול מכרזים; (עמ' 97)
14. התפטרות דירקטורים; (עמ' 97)
15. נאומים מהמקום; (עמ' 98)

מר שומר - היו"ר:

שלום לכולם.

חברי המועצה: סדר היום לישיבת המועצה בתאריך – ה – 11.12.2005.
ישיבת מועצה מן המניין מס' 36.
כבוד ראש העיר, שאילתא של חבר המועצה מר מסלאוי.

279. שאילתות:

שאילתא מס' 24 של חבר המועצה מר שלמה מסלאוי מתאריך 17.11.2005.

מר חולדאי - ראש העירייה:

כבוד היו"ר, חברי מועצה נכבדים.

גב' הרץ:

מישהו שומע? יש מישהו שמבין מה הוא קורא?

מר לוברט:

חברי הקואליציה שומעים טוב מאוד מה שהוא אומר.

מר חולדאי - ראש העירייה:

כבוד היו"ר, חברי מועצה נכבדים. כנראה שומעים אותי יותר טוב ללא הגברה.
שלמה מסלאוי ביקש במסגרת שאילתא לדעת,
(קורא את השאילתא ואת תשובת - ראש העירייה)

שאילתא מס' 24 של חבר המועצה

מר שלמה מסלאוי מתאריך 17.11.05

אבקש לקבל לעיוני את היקף הרחובות בדרום ת"א כולל שמותיהם, אשר בהם התאורה מנותקת בשעות הלילה החל מהשעה 22:30, ובמקביל רשימת רחובות מצפון ת"א בהם מנותקת התאורה החל מאותה שעה.

תשובת ראש העירייה

המדיניות העירונית הינה לחסוך בחשמל ללא פגיעה בבטיחות התושבים.

- 4 -

החיסכון בחשמל נעשה באמצעות כיבוי חלקי של נורות בכבישים מקומיים וגינות החל מהשעה 22:30 ובהתאם ליכולת הטכנית במרכזיות השונות. המדיניות הינה אחידה בכל רחבי העיר.

מר חולדאי - ראש העירייה:

יש מקומות בהם אנו לא יכולים לעשות את ההפרדה לגבי חלק מהגינות. קודם כל לגבי השאילתא, אם נרמז בתוך הדברים, אז המדיניות היא אחידה בכל רחבי העיר, ואין הבדל בין דרום וצפון לגבי הדבר הזה. דרך אגב, הייתי מאוד מעוניין בהזדמנות חגיגית זו, כאשר שואלים אותי על דרום וצפון העיר, להיכן מתכוון המשורר להעביר את הקו המחלק בין דרום וצפון?

מר מסלאוי:

מהבימה צפונה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אז מהיום יש לנו הגדרה חדשה, הגדרת מסלאוי, מהבימה ודרומה זה נקרא דרום העיר.

מר אלנתן:

מהכרמל.

מר גפן:

אם מהכרמל- זה שיינקין.

מר חולדאי - ראש העירייה:

לא לא לא, תסלח לי, מהיום יש לנו הגדרה חדשה. ידעתי שההערה תעורר סערת רוחות, וזו התשובה. תודה רבה.

מר שומר - היו"ר:

רבותי, אנו עוברים להצעות לסדר היום.

280. אישור סדר היום

הצעות לסדר היום:

גב' הרץ:

סליחה, אני מבקשת.

מר שומר - היו"ר:

אני מבקש רק להקריא את ההצעות.

גב' הרץ:

אנו קיבלנו את הרשימה, ואני מבקשת להסיר מסדר היום את ההצעה שהציע יו"ר ועדת ביקורת. אני חושבת שזה שערוריה-ההצעה בנוסח שהיא התקבלה אצלנו. זה דבר שהוא בלתי נסבל.

מר שומר - היו"ר:

מבחינת הסדר הממלכתי, אני אקריא כרגע את הסדר. שמעתי, אבל אני חושב שצריך לתת לו קודם להציג את זה, אבל תני לי קודם לקרוא את העניין. יש לנו 4 הצעות לסדר היום: של חבר המועצה לוינטל, גפן, מוזס וירשובסקי. אנו הולכים להצעה הראשונה- של חבר המועצה לוינטל, המנון בוקר במערכת החינוך בתל-אביב. מה את רוצה? אולי ניתן קודם כל לשמוע את העניין. למרות שאנחנו, טוב, תאמרי את זה מהמקום.

גב' הרץ:

אני חושבת שזו פשוט בושה להעלות הצעה,

מר שומר - היו"ר:

מדברים על ההימנון.

גב' הרץ:

כן, מדברים על ההימנון, אבל מדברים על בתי ספר על טהרת תלמידים ערביים. אני קראתי וקראתי שוב ולא האמנתי למה שאני קוראת. יו"ר ועדת ביקורת של עיריית תל-אביב מעביר מסמך- בו הוא מסביר למה בתי ספר על טהרת תלמידים ערביים, טורק אתה אתנו?

מר טורק:

כן.

מר לייבה:

הוא עוד לא הציע.

גב' להבי:

אז תתנגדי.

גב' הרץ:

ולמה לגבי תלמידים יהודיים, ואיפה בתי ספר מעורבים.

מר חולדאי - ראש העירייה:

מה היא צועקת?

מר שומר - היו"ר:

היא צועקת על רון.

ק ר י א ו ת

מר שומר - היו"ר:

רבותי, מה קרה?

היא קראה את המסמך, כולנו קראנו את המסמך, בבקשה חבר המועצה- להציג את העניין.

גב' הרץ:

לא. אני מבקשת שחברי המועצה פה, לפני שאנו דנים, שאנו נוריד את זה מסדר היום.

מר שומר - היו"ר:

אתם רוצים להוריד את זה מסדר היום?

מר לוינטל:

אי אפשר להוריד את זה, כי זה עוד לא עלה לסדר היום.

גב' הרץ:

אפשר להוריד מסדר היום- כאשר מדובר באפליה של קבוצות אוכלוסיות.

מר לוינטל:

מה זה משנה? היא יכולה להגיד לי מה להגיד ומה לכתוב?

מר שומר - היו"ר:

לא. היא יכולה לבקש, היא לא מחליטה.

מר לוינטל:

תקראי את פקודת העיריות, תלמדי אותה ותחזרי אלינו.

מר שומר - היו"ר:

היא מבקשת.

גב' הרץ:

אני מבקשת.

מר לוינטל:

אני מציע הצעה לסדר יום, אל תקבלי אותה.

גב' הרץ:

אני מבקשת לקיים הצבעה בין חברי המועצה בעניין הסרת ההצעה מסדר היום.

מר לוינטל:

הצעה שעוד לא שמעו אותה אפילו.

גב' דיין:

קראו אותה.

מר לוינטל:

זה בשם הליברליזם?

לייצנות כזאת.

מר שומר - היו"ר:

רגע, בואו נכבד אחד את השני. מה את רוצה לומר?

גב' דיין:

אני מעוניינת שהוא יתבזה ויציע את ההצעה שלו.

מר שומר - היו"ר:

כדי שישמעו אותו?

גב' הרץ:

אני חושבת שההתבזות היא התבזות של כל המועצה, שאנו נותנים לדבר כזה לבוא הנה.

גב' להבי:

אני רוצה לומר רון, שהטעות היא שחילקת נייר מראש. אם היית שם רק את הכותרת, לא היית מתבזה.

מר לוינטל:

אני לא יודע מי מתבזה פה בדיוק, אבל הציבור ישפוט.

מר שומר - היו"ר:

מה אתה רוצה לומר אחז? אתה יכול לענות?

עו"ד בן-ארי:

כן.

מר שומר - היו"ר:

רבותי, ההחלטה של היועץ המשפטי: זה עלה לסדר היום.

גב' הרץ:

אני מבקשת שהיועץ המשפטי יאמר את מה שיש לו.

עו"ד בן-ארי:

אז אני אומר: אין שום מניעה פרלימינרית שהוא יעלה את ההצעה לסדר היום. תרצו, תורידו אותה.

מר שומר - היו"ר:

שמענו.

1. חבר המועצה רון לוינטל- המנון בוקר במערכת החינוך בתל-אביב.

מר שומר - היו"ר:

מי שירצה אחר כך לבקש לומר משהו, אני אתייחס לזה.

מר לוינטל:

זה באמת דבר מאוד מקורי- לבקש להוריד הצעה לפני שהיא עלתה. אי אפשר להוריד מסדר היום הצעה לסדר היום שעוד לא עלתה לסדר היום, אבל לגילה הרץ יש הגיון משלה, אני יודע שאת לומדת משפטים, ואני מקווה שתגמרי את הבחינות השנה בהצלחה ותעלי לשנה הבאה. ההצעה לסדר היום מדברת על הימנון בבתי הספר, מתוך רעיון שעובד בהצלחה בראשלי"צ, שם פשוט בבוקר מתחילים את שעות הלימודים עם נגינת ההימנון.

מר שומר - היו"ר:

רבתי, אני התחלתי לספור את ה - 10 דקות לאחר כל ההפרעות.

מר לוינטל:

אני לא צריך 10 דקות. הרעיון הוא. אגב כאשר אני למדתי בבית ספר בתל-אביב, כאשר הייתי בגיל בית הספר, גם אנו התחלנו את השיעור עם המנון. כנראה שמתים שהוא לאורך הזמן המנהג הזה ירד. הקונצפט הזה של השמעת ההמנון בבתי הספר, כפי שהוא הצליח בראשון לציון, הוא נעשה גם בארה"ב, מטמיע, כמו שכתבתי, ערכים של אחדות העם, ציונות, אתוס ציוני וכו', זה לא דבר רע לכשעצמו, יוצר איזשהו קולקטיב משותף. יש לנו היום בעיה במערכת החינוך, שהציבור נהיה פחות ופחות קולקטיביזי ונהיה יותר ויותר אינדיבידואלי ופחות איכפתניק, אני חושב שהדבר הזה הוא חשוב. אני חושב שמה שהוא עשה גם במערכת החינוך, בראשון לציון לפחות, זה שהוא גרם לכך שאנשים יגיעו בזמן בבוקר, יגיעו להמנון, ויש גם אפקט מצטבר, זה מומחים טוענים, אני לא יודע איך זה נעשה בדיוק, זה מוריד גם את רף האלימות, הופך את האנשים ליותר קולקטיביים זה לזה. עוד עניין הוא, שזה חוסך מאתנו את הבושה שפעם בכמה זמן, אני רואה שאף אחד לא מקשיב. אף לא אחד.

גב' הרץ:

לא צריך להגזים. גם להקשיב לשטויות שלך?

מר לוינטל:

בקיצור, הדבר הזה גם חוסך מאתנו את המבוכה שמידי פעם עושים סקרים ומגלים שבני נוער בכלל לא מכירים את המילים של ההמנון, ולא יודעים אפילו לחזור על 8 השורות של ההמנון. הרעיון היה- לחוקק אולי חוק עזר עירוני, או להוציא נוהל, לאחר שיהיה דיון כאן במועצת העיר. כשם שישנו חוק הדגל והסמל, אחד החוקים הראשונים שחוקקו במדינה בשנת 1949, שמחייב הנפת דגל ישראל בכניסה של כל מוסד חינוך ישראלי, אנו נדרוש גם השמעת ההימנון, כתנאי, כמו

- 10 -

שהדגל הוא תנאי לקבלת תקציבים או סיוע. אני חושב שהדבר הזה הוא דבר חיובי, וכאמור הוא נעשה בהצלחה בערים אחרות.

ישנה בעיה שעמדתי עליה- של בתי הספר הערביים ביפו. אני חושב שלדרוש מהם לפזם את ההימנון זו בעיה, כל עוד ההימנון הזה מדבר על העם היהודי, ולכן אני חשבת, כדי לא להביא אותם במבוכה, למצוא להם פתרון אחר כלשהו ולא ליישם את הדבר הזה אצלם ככתבו וכלשונו.

שאלה:

מה לגבי בתי ספר חרדיים?

מר לוינטל:

בתי ספר חרדיים- אין סיבה שהם לא ישמיעו את ההימנון של מדינת ישראל, אבל אני מניח שציבור ערבי אולי יתקשה לשיר- נפש יהודי הומייה. אז צריך למצוא להם פתרון אחר, אני לא יודע מהו בדיוק, אני לא רוצה לפגוע ברגשותיהם.

אבל, הרעיון הוא שבמערכת החינוך התל-אביבית אנו נשמיע את ההימנון בבקרים, כדי ליצור קולקטיביזם או קשר לאתוס הציוני וגם נגרום לכך שאנשים לפחות יגמרו את שנות הלימוד שלהם בבית ספר, כשהם יודעים לפחות את מילות ההימנון. זה בעולמנו היום יהיה השג גדול מאוד.

זאת ההצעה, אני הגשתי אותה מפורטת. הצעתי היא לדון בזה כאן במועצת העיר, לשמוע את כל ההסתייגויות, אם יש, ואז, אם הדבר הזה עובר כאן- להוציא או תקנה, או חוק עזר עירוני, או כל דבר אחר.

מר שומר - היו"ר:

יעל, תאמרי מהמקום.

עו"ד בן-ארי:

אין דבר כזה.

מר שומר - היו"ר:

אני יודע. כדי להוריד קצת.

גב' דיין:

אין דרך לחסום הצעה גזענית, טיפשות ודיבה- ברגע שהיא נרשמת על סדר היום. אז אני מציעה שהמועצה הנכבדה לא תוריד, אלא אני אשתמש במילה לא פרלמנטרית, אלא תעיף את זה מסדר היום. בכל הקשר שהוא אני לא חושבת שיש מה לדון כאן. המציע עצמו השתמש במילה כאילו לחיוב- קולקטיביזם, להגיע לקולקטיביזם. איפה אנתנו? בשנה הזאת אנו רוצים כל דבר שהוא הפוך מקולקטיביזם. אני לא רוצה להכנס לדיון על מילות ההמנון, הזכיר כאן המציע- נפש יהודי הומייה. ואת הדיון הזה כבר עשינו גם בכנסת וגם במקומות אחרים, אף אחד לא שולל

- 11 -

את ההימנון בהיותו, ואם רון לוינטל כל כך דואג שילדינו הרכים או היותר מבוגרים לא יודעים את מילות ההימנון, בבקשה, השרה ליבנת הכניסה 100 מושגים בסיסיים בציונות לבחינות, וביניהם נכללות לידיעתך – גם המילים המלאות של כל הבתים של התקווה. אני חושבת שזה לא ראוי. הלוואי וראשון לציון תיקח מאתנו דוגמא בערך בכל דבר, כולל חינוך, חס וחלילה שאנו נאמץ לנו מודל כי בראשון לציון עושים את זה.

מר שומר - היו"ר:

גילה את אמרת, ראש העיר רוצה להתייחס ואני נותן לראש העיר.

גב' הרץ:

אני רוצה להגיד ולענות רק לדבר אחד שאמרה יעל. נושא כזה כן יכולה המועצה שלא להביא לסדר היום, מאחר שהנושא הזה הוא לא בסמכותה של העירייה וודאי לא בחובתה של העירייה. ועירייה ומועצה לא צריכה לדון בדברים שאינם ממה שנדרש ממנה, ודאי לא כאשר מדובר בנושא שמכוח הפשיזם עולה.

מר שומר - היו"ר:

גבירתי קיבלנו, תודה. תודה, גם על הדברים הקודמים וגם עכשיו, תודה גם לך יעל.

מר חולדאי - ראש העירייה:

חברי מועצה נכבדים:

לכשנזדעקה הגב' הרץ קראתי פעם ראשונה את ההצעה לסדר בכתובים, ואומר את הדברים כפי שאני מבין אותם: ראשית, הנושא כפי שעולה בהצעה לסדר, זה על מנת לדון במועצה על ההצעה לסדר. ראשית המועצה להחליט לא לדון על זה. זה אחד. ואני גם אמליץ לא לדון על זה, וודאי לא כפי שהיא מונחת.

אבל, אני רוצה למען ההגינות לומר, שקראתי בעיון רב את ההצעה, ונדמה לי שכוונת המחוקק היתה כוונה טובה. לא בתבונה, אבל כוונה טובה. ואני מדבר עכשיו ממה שאני הבנתי, ממה שנקרא. אני הייתי אומר אפילו שהעסק הוא כל כך מסובך, שראוי היה לא להכנס לתחום. מפני שראה נא, איך מתוך הכוונה הטובה יצאה מכאן צעקת הגזענות הגדולה,

מר לוינטל:

לא יצא כלום, יצאה כאן אישה שצעקה.

המנון ישראל!

מר חולדאי - ראש העירייה:

ואני מרגיש ממה שקראת, למרות שהינך באופוזיציה ואני בדרך כלל מתנגד לדברך.

גב' הרץ:

ליהודים בלבד.

מר חולדאי - ראש העירייה:

את שוב פעם צורחת. די, די, לא לצרוח. אפשר לדבר, לא לצרוח כל הזמן.
ולכן קראתי את העניין, ובסה"כ מה שאמר כב' חבר המועצה מהאופוזיציה- רון לוינטל, הוא
אמר- אני רוצה להציע שישירו את ההימנון, אבל אני מבין שיש בעיה אולי לערבים תושבי ישראל-
לשיר את המילים כמו שהם. אני לא הייתי רוצה להכנס לנושא הכל כך רגיש הזה, ולכן הייתי
מציע פשוט להוריד מעל סדר היום ולהצביע לא לדון.
תודה רבה.
ואפשר להביא גם הצעות אחרות.

מר שומר - היו"ר:

אנו נצביע האם להעלות את זה במועצה או להוריד את זה.
מי בעד להעלות את זה במועצה?

ה צ ב ע ה

בעד – 2 חברי מועצה

נגד,

מר לוינטל:

מי נגד ההימנון של מדינת ישראל?

מר שומר - היו"ר:

לא לא, אנו לא נגד ההימנון. חס וחלילה.

ה צ ב ע ה

נגד – 14 חברי מועצה

נמנעים- 2 חברי מועצה

החלטה: הצעת מר לוינטל לסדר היום- לא התקבלה.

2. חבר המועצה מר גפן- הסדרת חניית נכים בעיר.

מר שומר - היו"ר:

חברת המועצה גילה הרץ, תודה לך.
מסלאוי, אחר כך אתה אומר שאני לא שולט במערכת.

מר מסלאוי:

אבל לי מותר.

מר גפן:

אדוני יו"ר המועצה, ראש העירייה, חברי למועצה.

מר לוינטל:

זכות הברבור לדעת.

מר שומר - היו"ר:

לא לא לא, לא לפגוע אחד לשני.

מר גפן:

לפני שאני מעלה את ההצעה שלי לסדר היום, אני רוצה לשלוח מעל בימת המועצה ברכת החלמה לחברנו נתן וולך, שקיבל התקף לב ושוכב כעת בבית החולים "איכילוב". רפואה שלמה.

מר שומר - היו"ר:

רפואה שלמה מכולנו.

מר חולדאי - ראש העירייה:

כולנו מצטרפים.

מר גפן:

נכי צה"ל קטועי גפיים, או כאלה שמחמת פציעתם הם מוגבלים ויש להם קושי גדול בהליכה, מקבלים ממשד הבטחון רכב רפואי, כדי שיוכלו ללכת יותר טוב, וכן מקבלים תו נכה שיש עליו ציור של גלגלים, שהוא מציין שמדובר באנשים שתנועתם מוגבלת ביותר. אותו דבר, אמנם לא ממשד הבטחון אלא ממשד הבריאות, מקבלים אזרחים נכים- קבועים ברגליהם. אנשים אלה שיש להם קושי לנוע ברגליהם ממקום למקום, חונים מפעם לפעם במקומות שלאזרח רגיל שאינו פגוע אסור לחנות. ויש לי כאן את הרשימה שהכין ידידנו ד"ר משה טיומקין, והיא קובעת איפה הם המקומות שהם בעצם מהווים בעיה: אז קודם כל חניה על מעבר חציה, חניה בכניסה לבתי ספר, גני ילדים, מרפאה, חנייה בצומת, מרפאה חסומה לחלוטין באופן שמחייב ירידה אל הכביש וכד', חניה בעורקי תנועה, ועוד ועוד. אז הדברים האלה הם ברורים, צודקים ונכונים. אבל, כאשר הרכב אמנם חונה במקום שלפי הגדרה רגילה אסור בחנייה, אבל הוא איננו מפריע בשום פנים ואופן, לא למעבר, לא לתנועה ולא לכל הדברים האלה, אנו מתירים, אמנם לא על פי חוק כי החוק אוסר בכל מקום, אבל אנו מתירים לנכים שפגועים בצורה קשה, אנו מתירים להם לחנות במקומות אלה. והנכה לא אמור לקבל דוחות על המקומות האלה. אבל מה לעשות? ואני אתן רק דוגמא אחת שממנה אפשר להסיק כל מיני מסקנות: ברח' ויצמן פינת ככר המדינה, ליד בית לסיין, ממש קרוב לצומת, יש מדרכה מאוד מאוד רחבה, מאוד רחבה, 8 מ'. יש במקום הזה דוכן של מפעל הפיס, ועומד אוטו של נכה עם ציור של גלגלים, בהמשך, לא ברוחב, בהמשך של הבוטקה,

- 14 -

ושם הוא חונה. הוא אולי נכנס לסדר משהו, אינני יודע. והנה מגיע פקח ועומד לרשום דו"ח. ואני באדיבותי הרבה ניגש לפקח ושואל אותו: סליחה, למה אתה רושם לו דו"ח? והוא עונה לי: הוא חונה על מדרכה ואסור לחנות על מדרכה. וזאת הבעיה. נכון, אסור לחנות על מדרכה, אבל לכן יש לו תו, ויש לו עם ציור של גלגלים, שבאיזשהו מקום שהאדם הזה- יש לו קושי נורא, ואנו אמורים לכבד את התו ולכבד את הפגיעה של אדם, במיוחד אם הוא גם נכה צה"ל. ולכן אני מבקש שאנו נדון בנושא הזה במועצה. אני רוצה להביא למצב שהפקחים, שיש להם הוראות, תראו את טיומקין, הוא ניסח וחיתבר והכל, והעביר להם את זה, הם צריכים להפנים פנימה בתוכם את הדבר הזה- כדי שהם יוכלו לבצע את תפקידם יותר טוב, ולא לפגוע ולתת דוחות לנכים, כדי שאנו נוכל לכבד גם את התו וגם את הנכה.

מר וירשובסקי:

אני מציע שזה יעבור לוועדה לענייני נכים, ושם ידונו בזה, לפני שזה יבוא למועצה.

מר טיומקין:

שלום לכולם.

חבל שלא היה לי מספיק זמן להכין קצת נתונים, הייתי מראה לשמוליק ידידי- שיש לנו את כל הרגישות.

מר גפן:

אני אמרתי את זה. אני מדבר על הפקחים, לא עליך.

מר טיומקין:

אנו מדברים על נכים על כסאות גלגלים. יש לנו את כל הרגישות, וההנחיות הן בהתאם, ואני משוכנע שאם נעשה את הבדיקה המספרית נראה שזה מקרים יוצאי דופן, ואם האיש פונה, אז ישנה התייחסות עניינית לכל מקרה ומקרה. אני חושב שמוליק, שהנושא הזה הוא ברור, ההנחיות ישנן, זו לא שאלה של מדיניות, זה פה ושם מקרים בודדים של פקח זה או אחר ובזה צריך לטפל בכלל במישור אחר ולא בדיון מועצה. אני מוכן, לועדת האכיפה הקרובה, להזמין אותך שתהיה נוכח-כדי להדגיש את הדגשים. אני מציע לא לקיים פה דיון, כי אני חושב שזה לא יתרום כלום. לכולנו זה ברור, הכל מובן, ההנחיות ישנן, השאלה היא רק מקרים בודדים של ביצוע לא נכון של מקרה ספורדי של פקח זה או אחר. לכן אני מציע בהסכמתך, בוא נוריד את זה מסדר היום, אני לא רואה מקום לדון. הבעיה היא לא המדיניות, הבעיה זה היישום בשטח. תודה.

מר שומר - היו"ר:

שמואל, אתה מסכים?

מר גפן:

לאן להעביר את זה.

מר שומר - היו"ר:

מציעים להעביר את זה,

מר טיומקין:

לועדת אכיפה, אני אזמן אותך לישיבה קרובה, בבקשה.

גב' הרץ:

אני מבקשת שיהיה דיון.

תקיים הצבעה.

מר שומר - היו"ר:

נקיים הצבעה.

מר וירשובסקי:

אני מציע: ישנה וועדה לענייני נכים שעוסקת בדברים האלה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

100%. להוריד מסדר היום, להעביר לוועדה.

גב' הרץ:

לא, אני מבקשת.

מר וירשובסקי:

העניין הוא- שהמדיניות שאתה מדבר עליה שמורה במחסנים, והיא לא כל כך ידועה לציבור הרחב.

מר טיומקין:

אין לי שום בעיה שזה יבוא לועדת הנכים.

מר לוינטל:

אני רוצה להעלות את הנושא על סדר היום.

מר שומר - היו"ר:

מי בעד להוריד את ההצעה ולהעביר את זה לוועדה לאכיפת חנייה ולוועדה של נכים?

ה צ ב ע ה

בעד – 19 חברי מועצה

נגד – 2 חברי מועצה

נמנעים - אין

החלטה: הצעת מר גפן הורדה מסדר היום והועברה לוועדה לאכיפה ולוועדה לנכים.

3. חבר המועצה מאיר מוזס - ועדות עירוניות סטטוטוריות:

מר מוזס:

ראש העיר, חברי מועצה.

בישיבת מועצת העירייה ביוני 2005 היו צריכות לעלות 3 הצעות לאישור מועצת העיר.

1. בחירת ועדת חינוך, שאושרה מיידית בתוקף סמכותה לפי סעיף ט לפקודת העיריות- לבחור ועדת חינוך בהרכב הבא, לפי השמות שהובאו.

2. באותם התנאים היו צריכים לבחור את הוועדה לאיכות הסביבה, אבל בשל נימוקים אישיים לא הובאה ההצעה להצבעה ונדחתה עד לישיבה הבאה, שנמשכת עד היום ואולי תימשך עד אין סוף.

3. באותם התנאים היו צריכים לבחור את הוועדה למאבק בנגע הסמים המסוכנים. אבל גם כאן לא הובאה ההצעה להצבעה, בשל נימוקים כנראה אישיים, והישיבה בנושא זה נדחתה לישיבת המועצה הבאה, שנמשכת עד היום ומי יודע עד מתי. האם לא שמצב זה מגוחך ובלתי הגיוני? הרי דחיות אלה עלולות להימשך עד אין סוף, ולמי אכפת.

אי לכך אני מציע להעלות את שתי הוועדות להצבעת המועצה כאן ועכשיו, ולא להתייחס לאיש זה או אחר. במידה שתהיה החלטה חיובית, אני מציע גם תיקון בהרכב שמות הוועדה למאבק בנגע הסמים, שהשמיטו אותם, ולהוסיף את פרופ' שוהם כקרימינולוג בעל שם עולמי, ואת ד"ר אייל מדני, שנחשב כמומחה ברמה הגבוהה ביותר במדינה למניעת סמים בקרב הנוער.

מר שומר - היו"ר:

אז מה אתה מציע? מה ההצעה?

מר מוזס:

אני מציע, כמו שועדת החינוך, בתוך שתי דקות אישרו אותה, ופה זה כבר חודשים, והבטיחו אז שלישיבה הבאה נפתור את הבעיה, וכבר עברו 5 חודשים. אני מבקש להצביע על הדבר הפעוט הזה, אבל הוא חשוב, כי זה לא נותן לקדם את העניינים ואת הדברים החשובים בעיר. אני מציע להצביע על שתי הוועדות האלה לפי השמות, עם התיקון שאני מציע.

מר חולדאי - ראש העירייה:

כבוד היו"ר, חברי מועצה:

חבר המועצה מר מוזס מבקש ממני, לא ממני, מה פתאום ממני, מבקש ללא התייעצות מוקדמת, במסגרת הצעה לסדר, להצביע על איזשהו נושא. מר אחז בן-ארי היועץ המשפטי, אני מדבר עכשיו על נושא שאתה הוא זה שצריך להקשיב, היחידי כמעט. כל היתר זה לצרכי ציבור, אתה. ואני לא מבין על מה אני צריך להצביע. לא אני, אני לא מבין מה המועצה צריכה עכשיו להצביע. תסלחי לי גב' הרץ, תסלחי לי גב' הרץ.

במסגרת הצעה לסדר אתה מבקש שהמועצה, במסגרת אחת המועצות הבאות, תדון בנושא. זה מה שאומרת הצעה לסדר: האם להעלות את זה כנושא למועצה. עכשיו אין פה בחדר הזה, כולל עבדך הנאמן, שמתנגד להקמת הוועדות.

מר מוזס:

אז מה קורה?

מר חולדאי - ראש העירייה:

חברי הסגן.

מר שומר - היו"ר:

ארנן שלום.

מר חולדאי - ראש העירייה:

ואני רוצה להענות לבקשתך. לא אני, חברי המועצה כולם רצו להענות לבקשתך ולהקים את הוועדה.

גב' הרץ:

אז מה הבעיה?

מר חולדאי - ראש העירייה:

אם לא תקפצי, תמיד תקבלי בסוף את התשובה גם בלי הקפיצה. או שויין. איפה לוברט?

מר גפן:

לוברט בחוץ.

מר חולדאי - ראש העירייה:

הוא מחמיץ את האידיש שלי.
אלא מאי? יש לנו יועץ משפטי, והיועץ המשפטי אמר לי ש,

גב' הרץ:

הרי לפני דקה שאלת אותו והוא עוד לא ענה לך.

מר שומר - היו"ר:

דקה רבותי. יש עוד מפגשים, שאנו לא יודעים הכל.

גב' הרץ:

הוא פנה ליועץ המשפטי.

מר שומר - היו"ר:

יכול להיות שהיתה להם פגישה שתכף ראש העיר יגיד אותה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

איפה לוברט? איך אוב נישט כן כוייח, אמא שלי היתה אומרת.
אז אמר היועץ המשפטי- שיש לנו איזה בעיה, שהמשרד לאיכות הסביבה לא מינה את נציגו, ולכן
יש מניעה משפטית מלמנות את הוועדה. וכל זמן שיש לי מניעה משפטית למנות את הוועדה, אני
לא ממנה אותה. אם היועץ המשפטי שיושב כאן לימיני,

גב' הרץ:

ק ר י א ה

מר חולדאי - ראש העירייה:

שריי נישט, תני לבן אדם לדבר בלי שתפריעי לו פעם אחת.

גב' הרץ:

זה לא יתכן שהפרשנות שלו עושה אקרובטיקה של 180°.

מר חולדאי - ראש העירייה:

זה לא יתכן, אני מסכים אתך שזה לא יתכן, גם אני אומר שזה לא יתכן, וכולנו יחד אתך בזה שזה
לא יתכן, יופי.

אבל יש לי יועץ משפטי, והיועץ המשפטי שלי, שהוא היועץ המשפטי של עיריית תל-אביב יפו, אמר
לי שאי אפשר למנות את הוועדה ללא נציגו או נציגה של המשרד לאיכות הסביבה. ואני מבטיח

- 19 -

לך שלא צריך הצעה לסדר. אני יכול להגיד- בואו נדון בזה. O.K. נדון בזה בעוד 4 חודשים, מה תרוויח מזה? אתה לא יכול עכשיו משפטית להעלות הצעה, זה לא עובד ככה. הגיע הזמן שנתייעץ אחד עם השני- כאשר אנו עומדים להעלות הצעה לסדר, ונבין מה אנו מעלים. והגיע הזמן ללמוד את הנהלים, וכל פעם זה קורא מחדש. אז אני לא נגדך, אני אתך, אני רוצה לקיים את הוועדה.

מר מוזס:

6 חודשים.

מר חולדאי - ראש העירייה:

8, 10.

גב' להבי:

שאחז בן ארי יאמר איך בערים אחרות מקימים את הוועדות.

מר חולדאי - ראש העירייה:

מכל מקום, מר מוזס, ביום שהיועץ המשפטי יתן לי את האפשרות או יגיד לי שאפשר להעלות את הנושא למועצה, עם וועדה, כבר העלנו אותו, ואז אמרו שאי אפשר. ביום שזה יקרה. מר מוזס, אני משתדל לענות לך. הייתי יכול לבוא ולהגיד: נא להוריד מסדר היום, לא מעלים נושא בצורה כזאת. אבל לא, אני מנסה להסביר לך ולכל חברי המועצה- שיבינו. אני מוכן. לא שאני מוכן, כבר העלנו את הנושא, אבל היועץ המשפטי אומר שאי אפשר להעלות את הוועדה. ולכן, לכשיהיה, נעלה את זה למועצה, ולא צריך לעשות על זה דיון כי אנו רוצים להעלות. ולכן העניין צריך להתברר לא פה. גש ליועץ המשפטי, תסגור אתו שיעלה את זה, אני אעלה את זה מחר, לא מחר, במועצה הבאה כמובן, בעוד חודש, בתחילת ינואר יש מועצה נוספת. לכן, אין טעם להצביע כדי לדון על הנושא, מפני שאין נושא. זה מה שאני מנסה להסביר. ואילו היו מבררים אתי קודם, הייתי גם מסביר את זה לפני המועצה, וחבל.

גב' להבי:

אני רוצה לשמוע מאחז.

מר שומר - היו"ר:

אני שאלתי אותו אם יש לו מה להגיד, והוא אמר לי לא. אולי עכשיו הוא יגיד לי כן. הוא אמר לי לא.

אני רוצה מוזס לחדד את העניין: בנושא הזה של ועדה סטטוטורית שאושרה כאן, שאתה מתייחס אליה, היו כל השמות, ולכן זה אושר. בוועדה הסטטוטורית של רשות הסמים ואיכות הסביבה חסר שמות, אחד בוועדה הזאת ואחד בוועדה הזאת, ואי אפשר.

מר מוזס:

זה 6 חודשים.

מר שומר - היו"ר:

נכון. אתה צודק, אתה מנסה דרך הצעה לסדר לבקש אישור לוועדות. לצערנו מאיר, אני רוצה שתבין, דרך הצעה לסדר אי אפשר להעלות את זה. אנו מורידים את זה מסדר היום.

מר מוזס:

אני רוצה לשמוע את היועץ המשפטי.

גב' הרץ:

זו שערוריה שזה לא נגמר. יש וועדה שהיא וועדה סטטוטורית, וצריך להקים אותה.

מר שומר - היו"ר:

אנו מורידים את זה מסדר היום, ברשותך, ואנו נשב עם אחז, לפנות למשרד לאיכות הסביבה לקבל שם לוועדה.

מר מוזס:

אני רוצה לשמוע את אחז.

מר חולדאי - ראש העירייה:

גש אליו אחר כך, הוא יסביר לך.

מר שומר - היו"ר:

אחר כך הוא יענה לך.

אנו עוברים לנושא האחרון להצעות לסדר:

בכל אופן מר מוזס, נרשם לנסות לגמור את הסיפור הזה ולא למשוך אותו. אחז, הנושא הקודם צריך להגמר.

גב' הרץ:

מה זה צריך להיגמר? זה שערורייה שזה לא נגמר.

מר שומר - היו"ר:

זה יגמר.

גב' הרץ:

יש ועדה סטטוטורית, אז צריך לקיים אותה.

מר שומר - היו"ר:

יש סיעה אחת.

גב' הרץ:

זה לא משנה, אם הסיעה הזאת לא רוצה לשלוח בן-אדם.

מר שומר - היו"ר:

קיבלנו את העניין.

גב' הרץ:

אבל זה לא תשובה.

הוועדה הזאת צריכה להתחיל לעבוד. זה מטפל בנגע הסמים. זה סמים.

מר שומר - היו"ר:

אני מקבל את זה.

4. חבר המועצה מר וירשובסקי - הקצאת שטחים לתעמולת בחירות:

מר וירשובסקי:

אדוני היו"ר, חברות וחברי מועצה:

אני מבקש להעלות בשם סיעתי הצעה לסדר יום עם הצעת החלטה שאני אקרא אותה תכף, בעניין שבין שנרצה ובין שלא נרצה הוא בא עלינו- מערכת הבחירות. ביום 28.3.2006 תתקיימה הבחירות לכנסת במדינת ישראל, וכרגיל במקומותינו, חודש חודשיים לפני, תוך כדי הבחירות ואחרי, כל ערי ישראל שמיעוטן מצטיינות ביופי מיוחד או אפילו ביופי לא כל כך מיוחד, הופכות להיות באמת מרופטות ומלוכלכות, כי לא שומרים, למרות קיום החוקים, על ההסדרים בקשר להדבקת מודעות ופרסומות לקראת הבחירות. ואנחנו כבר למודי נסיון, עברו עלינו כבר הרבה מערכות בחירות, גם ארציות וגם מקומיות, ולכן אני חושבנו שמן הראוי שעיריית תל-אביב תקבל שתי ההחלטות, ואני מקווה שערים אחרות ילכו בעקבות זה, ויש גם הוראות חוקיות בעניין זה, כדי לשמור על הסדר והנקיון בזמן מערכת הבחירות וגם לאחריהן, אבל בעיקר מה שיתחיל בקרוב מאוד וכבר פה ושם אנו רואים את זה בחוצות העיר. ואנו מגישים בזה הצעת החלטה שאנו לא רוצים לקיים דיון במועצה, אלא ישר, אם זה נראה לחברות ולחברים, לקבל אותה, ולהצביע עליה, ולהטיל על המנגנון העירוני לבצע את ההוראות האלה כהלכתן.

אז ההחלטה הראשונה היא :

מועצת העיר תל-אביב יפו קובעת כי העירייה תקצה למפלגות שטחי פרסום ותביא לידיעת הציבור את המקומות והתנאים שבהם סיעות ומפלגות יוכלו לתלות מודעות בחירות, הכל במסגרת החוק, כדי לאפשר לכל המשתתפים לנהל מערכת בחירות דמוקרטית, תרבותית וידידותית לסביבה. ההחלטה השניה, ואחת קשורה בשנייה : מועצת העיר תל-אביב קוראת לכל נציגי המפלגות העתידות להשתתף בבחירות לכנסת ה - 17, לשמור בקפדנות על נקייון העיר ולהימנע מהשחתת המקרקעין על ידי הדבקת מודעות פרועות במקומות לא חוקיים, ויצירת פעולות אחרות שיפגעו בסדר הציבורי ונקיון העיר. אני חושב שזה מובן מאליו. מישוהו יכול להגיד, אולי לא צריך דבר כזה, זה מובן מאליו. זה מובן מאליה בסקנדינביה, לא במדינת ישראל. לכן אני מציע שמועצת העירייה תצא בקריאה אל המפלגות ותגיד את זה, כדי שאחר כך, כאשר ירצו לבצע את החוקים הקשורים בכך לא יבואו טענות לגבי העירייה. כלומר, גם הקצאת מקומות מצד אחד, וגם החובה לשמור על הסדר והנקיון. אני מבקש שכל חברי המועצה שמייצגים, מרביתם, מפלגות או סיעות שמתתפות בבחירות, יצביעו ויתמכו בהחלטה הזאת. תודה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

כבוד היו"ר, חברי מועצה נכבדים :

זה שוב מסוג הדברים שבמסגרת הצעה לסדר קוראים איזשהו נושא, אבל אני חושב שאפילו אין טעם להכביר מילים יותר מידי. אני חושב שהנקודה החשובה מעבר להכרעה, הרי בסופו של דבר יש חוק במדינת ישראל, ועל פי החוק אסור ללכלכך כמובן, כולל אסור להדביק מודעות במקום שאסור, ועוד ועוד ועוד, והשאלה היא רק איך אוכפים. הנקודה החשובה בעיני היא, שאם אנחנו מתכוונים לאכוף, שכל מי שיש לו כאן מפלגת-אם, ידאג לדבר עם היו"ר שלו ולהבהיר שהעיר תל-אביב יפו לא תהיה טולרנטית ללכלוך, והדבר קיבל את גיבויה של מועצת העיר. והדבר נכון לכל אלה שיש להם מפלגות אם, לא לכולם יש. ואני מציע לאמץ זאת בקריאה אפילו, ללא הצבעה, ואני מניח שאין מתנגדים פה לקריאה כזאת. אני מודה לכם.

מר ויסנר:

לא צריך לפרש את מה וירשובסקי, אבל מה שאנו באים ואומרים זה דבר מאוד פשוט: מצד אחד אנחנו, כאשר מפלגה מלכלכת או מזהמת והיא תולה שלטים, אנו הולכים לאכוף את החוק נגדה. בזמן שברשויות אחרות מקצים שטחים עבור מפלגות בצורת פלקטים או בצורת לוחות עץ, בצמתים מסויימים, ואומרים להם: רבותי, בנקודות האלה אתם יכולים לתלות ולערוך את התעמלה שלכם.

מה שקרה בתל-אביב הוא, שגם את אותם עיגולדים שהיו פעם לטובת הציבור ולטובת מפלגות, אין היום. תהיה מערכת בחירות, נגד כל המפלגות יגישו כתבי אישום, ואני טוען וגם הסיעה שלי, שאנו צריכים להקצות שטחים כאלה, כדי שאם מחר נעמוד מול משפטים נוכל להגיד :

- 23 -

רבותי, הקצינו לכך שטחים, בצומת ארלוזורוב, בצומת בלוך, בכל הצמתים המרכזיים, תעמדו שם, תעשו את הקמפיין הדמוקרטי הכי טוב שאתם רוצים. עיריית רעננה וערים אחרות עשו את זה. אני חושב שמין הדין ומין הצדק להקצות שטחים כאלה גם בעיר תל-אביב, ואז נוכל לבוא ולהגיד למישהו: לכלכת ברשות הרבים, אסור לך.

מר פנקס:

למה שלא ישלמו עבור השלטים האלה? יש שלטי חוצות, שישלמו.

מר ויסנר:

אז אתה בא ואומר שרק מפלגה שיש לה כסף- תוכל לנהל מערכת בחירות.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אנו לא נתחיל עכשיו דיון על זה.

מר ויסנר:

אני רק אומר ששלטי חוצות משמעותם, שכל מפלגה שיש לה כסף תוכל לנהל בחירות.

מר שומר - היו"ר:

אז מה אתה רוצה? להצביע על זה? אנו מקבלים את דברי הסיכום של ראש העיר בנושא הזה, על כל הנושא של הבאה לידיעת הציבור של המקומות והתנאים, ושל האכיפה על הנושא הזה של מה שאתם אמרתם פה.

גב' הרץ:

אני מבקשת לרשום את ההתנגדות שלי.

מר שומר - היו"ר:

בסדר.

החלטה: המועצה מקבלת את דברי הסיכום של ראש העירייה בנושא.

מאשרים סדר היום

281. דברי ראש העירייה:

מר חולדאי - ראש העירייה:

כבוד היו"ר חברי מועצה נכבדים:

הנושא הראשון הוא שיפוץ היכל התרבות: בסיום עבודת תכנון מעמיקה, הובאה הבקשה להיתר בנייה להתחדשות, שימור ושיפוץ היכל התרבות לאישורה של הוועדה המקומית, וזאת לאחר שאני שוכנעתי כי העבודות הכלולות בה הן חיוניות ועונות על צרכי המבנה, בהיבטים של החוק, של הבטיחות, של הבטחון, שימור, אקוסטיקה, שרותים ונוחות קהל, וגם שוכנעתי כי אין בהם פגיעה במבנה ובערכיו האדריכליים. אבל, כחלק מרצונה של עיריית תל-אביב יפו לשתף את הציבור בתהליך אישור הבקשה להיתר, קיימנו דיון ציבורי לפני מליאת וועדת בניין ערים, דיון פתוח בנושא ב- 28.11. במסגרת הדיון הזה הוצגה התכנית על ידי מהנדס העיר, ונשמעו דעות בעד ונגד של עשרות דוברים. זה היה שיאו של ויכוח ציבורי שהתנהל בזמן האחרון בנוגע לנושא של המבנה, ומעמד ההכרזה של על אתר- "תל-אביב העיר הלבנה" כאתר מורשת תרבות.

מתוך רצון לתת מענה לדאגנות, מתוך ערנות והקשבה לקולות השונים, החלטתי, לפני שאני מכנס או לפני שנכנס את הוועדה המקומית לדון בבקשה להיתר הבנייה הזה- לפנות לוועדת המורשת, איקומוס, שליד מטה אונסק"ו בפריז, כדי שתחווה את דעתה לגבי היתר הבנייה הזה ומשמעות העבודות הכלולות בו, ביחס להכרזה של האתר- "תל-אביב העיר הלבנה" כאתר מורשת תרבות, ולשמירת הערכים המיוחדים את היכל התרבות מבחינה אדריכלית, אורבנית, ובראי המטרה, והערכים המקוריים בעבורם הוקם. ולכן דחינו את הישיבה של ועדת בניין ערים במליאתה, שזומנה, והנושא יובא לדיון לאחר שנקבל את חוות הדעת הזאת.

אני יכול להגיד במאמר מוסגר רק, שאנו נשתדל שהדבר יקח חודשים ספורים ולא שנים. הכוונה היא להגיע מהר להחלטות, אין כאן כוונה למשוך את העניין.

אני מפנה את תשומת לבכם לדבר מאוד מאוד חשוב שקרה בשבועות האחרונים: ב- 27.11.2005 אושרה סופית תכנית מתאר ארצית תמ"א - 35, זאת לאחר שהתחילו בהכנתה, אפרופו מר מוזס, לגבי תאריכים וזמנים, התחילו בהכנתה ב- 1995. אז דובר שתוך 3 שנים תסתיים העבודה ותוצג לאישור, והנה, 10 שנים אחרי אושרה תמ"א 35 בשעה טובה ומוצלחת. לתכנית הזאת יש חשיבות רבה, אני לא אכנס יותר מידי לעניין, אבל היא בהחלט חשובה, כי היא מסדירה הרבה מאוד מבחינה משפטית ועקרונית לגבי העניינים של כיצד תראה המדינה שלנו בעשורים הקרובים בהיבטים של פירבור, דגש לערים וכן הלאה, ולא אכנס לפרטים. הדברים גם כתובים בחלקם כאן.

בשעה טובה, שוב, ב- 1.12.2005 אושרה התב"ע לנמל יפו. 18 שנה לאחר שהתחילו בהכנתה, אושרה התכנית בשעה טובה על ידי כל גורמי התכנון. עכשיו אני מקווה רק שהדבר הזה גם יביא לכך שבסופו של דבר נגמור את הסיפור של העברת נמל יפו לרשותה של עיריית תל-אביב, ונוכל להפכו מחדש לפנינה, כפי שנמל תל-אביב הולך וקורם עור וגידים.

- 25 -

יש כאן בסעיף 4 שמונח לפניכם, והוא מדבר באמת על דברים שלכאורה רחוקים מהעין רחוקים מהלב, הרבה מאוד דברים שמתבצעים גם מתחת לקרקע, סקירה של רחובות ופרוייקטים שהסתיימו בשנת 2005 בהיבטים של תשתית. אני לא מפרט אותם כרגע.

ביום ד' האחרון - 7 בדצמבר, עם הזאתו של המבנה ברח' קפלן 34, הושלם הפרוייקט הייחודי שביצעה העירייה להזזת 5 המבנים הטמפלרים המיועדים לשימור בשכונת שרונה. הזזת המבנים ושימורם נעשה כחלק מהפיכת מתחם דרום הקריה לפארק ייחודי בליבה העיסקי של העיר, וגם עכשיו מאפשר להרחיב את רחוב קפלן על פי התכנית הסטטוטורית, וכבר התחילו בעבודה. הפרוייקט כולו, לידיעת כל מי שמעוניין לדעת, עלה כ - 26 מליון שח', שגם על זה - לי לפחות יש השגות, האם היה נכון להוציא אותם, אבל זה כבר חלב שנשפך, וכבר יש לנו היום את המבנים מוזזים, ואנו עושים את הכל כדי לזרז את הקמתו של הפארק, וכבר התחילו להרוס את כל מה שצריך - מאותם דברים שנמצאים בתכנית ההריסה, כדי שניתן יהיה לפתח את הפארק עוד לפני הבינוי המסיבי שהולך להיות שם.

רק לתזכורת: היה לנו ביום שישי - ה - 25.11 טקס לציון התחלת העבודות בתחנת הרכבת הישנה של יפו. במסגרת תחילת העבודות עיריית תל-אביב מקצה כ - 20 מליון שח', אתם, אנחנו מקצים 20 מליון שח' ל - 20 הדונמים ההם, שמתחלקים פחות או יותר כ - 12 מליון שח' לתשתית ביוב, המים, הדרכים והמאור, ו - 8 מליון שח' לשיקום שלושת המבנים החשובים יותר שהם - תחנת הרכבת עצמה, הרציף הזה שנמצא על ידה, ומה שנקרא - וילה וילנד - של אותו טמפלר שהתיישב ליד התחנה, והקים את בית החרושת הראשון בארץ ישראל למרצפות, לבלטות בלעז, והיתה חגיגה יפה.

אני מסב את תשומת לב כולם לתערוכת השוורים. לטקס הענקת פרסי העירייה לשנת תשס"ו - 2005 פסטיבל הפסנתר ה - 7, שהיה מה - 9 ועד ה - 11 בנובמבר. לפסטיבל של נס קפה בככר, שהתקיים בשבוע שעבר נדמה לי.

ובכל זאת ראוי ונכון להזכיר אדם יקר - אברהם דולפי - גולדשטיין גורן ז"ל, שנפטר בגיל 100 כמדומני. דולפי נולד בשנת 1905 בעירייה היהודית במחוז טקוסי שברומניה, חי את מרבית חייו במילאנו שבאיטליה ובה גם נפטר. אבל מתרומות הקרן שלו, קרן צוקר, גולדשטיין-גורן אשר הוקמה ב - 1972, הוא הקים אצלנו בעיר שלנו את קרית גורן-גולדשטיין בקרית שלום, מרכז לקליטת עלייה, תרבות והשכלה ברח' לסל, והגן הציבורי הסמוך לו, את המרכז לתולדות היהודים ברומניה, ואת המרכז לתולדות היהודים ברומניה, והמרכז לחקר הגולה ומרכז קהילתי ברח' פקיעין.

יהי זכרו ברוך.

גולדשטיין היה איש מאוד מאוד מיוחד, ועד שנותיו האחרונות, ממש עד לפני מותו, למרות גילו המופלג - היה איש עירני, חייכן, מיוחד במינו, שהיה נכנס לרחוב לסל שם למרכז והיה משתתף בסישן הזה של מספרי סיפורים לילדים שהיה שם, היה צריך לראות את עיניו זוהרות ואיך הוא מדבר על הילדים שלו.

הוא היה איש מיוחד, היה ראוי ונכון, וחשבתי לנכון לציין אותו כאן מעל הבמה, את דולפי. תודה.

דברי ראש העיר למועצה - 11.12.05

1. שיפוץ היכל התרבות

בסיום עבודת תכנון מעמיקה הובאה הבקשה להיתר בניה להתחדשות, שימור ושיפוץ היכל התרבות לאישורה של הועדה המקומית, וזאת לאחר ששוכנענו כי העבודות הכלולות בה הן חיוניות ועונות על צרכי המבנה בהיבטי חוק, בטיחות, ביטחון, שימור, אקוסטיקה, שירותים ונוחות הקהל, וכי אין בהן פגיעה במבנה ובערכיו האדריכליים.

כחלק מרצונה של עיריית תל אביב-יפו לשתף את הציבור בתהליך אישור הבקשה להיתר, קיימה מליאת ועדת בניין ערים דיון ציבורי פתוח בנושא ביום 28.11.05.

במסגרת הדיון, הוצגה תוכנית השיפוץ על ידי מהנדס העיר ולאחר מכן נשמעו דעות בעד ונגד, של עשרות דוברים.

זהו שיאו של ויכוח ציבורי המתנהל בזמן האחרון בנושא, במיוחד בכל הנוגע לשימור המבנה ומעמד ההכרזה על אתר "תל אביב העיר הלבנה" כאתר מורשת תרבות.

מתוך ערנות והקשבה לקולות השונים, החלטתי לפנות- בטרם תתכנס הועדה המקומית לדיון בבקשה להיתר הבניה הנ"ל- לועדת המורשת שליד מטה אונסקו בפריס, בכדי שתחווה את דעתה לגבי היתר הבניה הנ"ל ומשמעות העבודות הכלולות בו ביחס להכרזה של אתר "תל אביב העיר הלבנה" כאתר מורשת תרבות ולשמירת הערכים המייחדים את מבנה היכל התרבות מבחינה אדריכלית, אורבאנית ובראי המטרה והערכים המקוריים בעבורם הוקם.

לפיכך, נדחתה ישיבת מליאת ועדת בניין ערים שזומנה לדיון בעניין, והנושא יובא לדיון בפני הועדה רק לאחר קבלת חוות הדעת הנ"ל.

2. תמ"א 35

בתאריך 27 בנוב' 2005 אושרה סופית תוכנית מתאר ארצית – תמ"א 35, וזאת לאחר עבודת הכנה מורכבת שהחלה בשנת 1995 ונמשכה קרוב לעשור. התוכנית הינה פרי מחקר חברתי-סוציולוגי, כלכלי ותכנוני רחב ומעמיק, שנעשה על ידי טובי המומחים והמתכננים במדינת ישראל ובעזרת מומחים נוספים מחוץ לישראל, והיא מציעה לראשונה במדינה תכנית אסטרטגית, רב שנתית (עד שנת 2020 ואף מעבר לכך), שתסייע בעיצוב מראה הארץ בעתיד לבוא, ותאפשר לכל מגזריה וגווניה למצוא את מקומם בה.

לתוכנית חשיבות רבה, הן בהיבט הלאומי והן בהיבט העירוני, שכן היא מגדירה בצורה ברורה את המרחבים המטרופוליניים במדינה ומציבה כיעד מרכזי את פיתוח והתחדשות המרכזים העירוניים ובלימת תופעת הפירבור המפוזר.

לאור החשיבות שראינו בקידום התוכנית לעתיד מרכזי הערים, ובמיוחד לתל אביב-יפו המצויה בלב המטרופולין, פעלנו, במסגרת פורום 15 ראשי הערים העצמאיות וכן ראשי ערים נוספות, לסיוע בגיבוש התוכנית וקידומה, עד לאישורה הסופי בממשלה, כאמור.

3. נמל יפו

ביום 1 בדצמ' 2005 דנה וועדת הערר של המועצה הארצית בתוכנית הפיתוח של נמל יפו, ואישרה את התוכנית למתן תוקף. בכך באו לסופן 18 שנה של דיונים בערכאות התכנון השונות ביחס לנמל. אנו מקווים שבכך הוסר מכשול נוסף לפיתוח הנמל והפיכת מתחם מוזנח זה לאזור בילוי ועוגן מסחרי ותיירותי ביפו, לרווחת הציבור.

4. ביצוע תשתיות ובינוי ציבורי

מינהל בינוי ותשתית נמצא בשלבים אחרונים של ביצוע תוכנית העבודה לשנת 2005.

בימים אלה מבוצעים ע"י המינהל וחברת אחוזות החוף מספר פרויקטים לשיפור המרחב הציבורי להולכי רגל, שיקום התשתיות התת קרקעיות וחיידוש הכבישים, המדרכות והתאורה ברחובות: י.ל. פרץ, ברזילי, הרב קוק, טשרניחובסקי, רש"י, חובבי ציון, ורבורג, יוסף אליהו, חיים ואלישע, שטנד, ירמיהו, מזא"ה, הרן, וילון ושבתאי.

בנוסף, ממשיכות העבודות לשיקום רחוב הרצל באמצעות חב' "עזרה וביצרון", בקטע שבין פלורנטין לפרנקל. השיקום כולל החלפת תשתיות מים, תיעול, הטמנת רשת החשמל, סלילת כבישים ומדרכות, התקנת תאורה, גינון וריהוט גן.

כמו כן, לאחרונה, הסתיימו הפרוייקטים הבאים: שיפוץ המעברים התת-קרקעיים בצומת על פרשת דרכים, שיקום גשרים (שפע טל על גבול ת"א-רמת גן, בן-אליעזר, יפת- יהודה הימית והיינריך היינה) ושידרוג תחנת שאיבה הממוקמת דרומית למגדלי נאמן אשר מגנה מפני הצפות ביוב בחוף הצוק.

מינהל בינוי ותשתית ממשיך גם בביצוע עבודות פיתוח ב"גוש הגדול", דרום בבלי וכוכב הצפון, בהם מורגשת לאחרונה פעילות רבה של בנייה ע"י יזמים.

5. פרויקט הזזת המבנים הטמפלריים ברחוב קפלן

ביום ד' האחרון, 7 בדצמ' 2005, עם הזזתו של המבנה ברחוב קפלן 34, הושלם הפרוייקט הייחודי שביצעה העירייה להזזת חמשת המבנים הטמפלריים המיועדים לשימור בשכונת שרונה.

הזזת מבני הטמפלרים ושימורם נעשה כחלק מהפיכת מתחם דרום הקריה לפארק ייחודי בלבה העסקי של העיר, המשמר את אופייה של שכונת שרונה ההיסטורית. הצורך בהזזת המבנים נוצר מאחר והם יושבים לאורכו של רחוב קפלן ומונעים את הרחבתו, שהינה מחוייבת המציאות לנוכח היותו צוואר בקבוק לתנועה בכניסה וביציאה מהעיר.

הזזת המבנים הינה מהלך ייחודי בישראל ובעולם כולו, שעלותו 26 מיליון ₪.

6. השקת מתחם "התחנה"

ביום שישי, 25 בנוב' 2005, ערכנו טקס לציון תחילת עבודות השימור והפיתוח של מתחם תחנת הרכבת יפו – תל אביב, תחנת הרכבת הראשונה בארץ ישראל, אשר נחנכה בשנת 1892 בין יפו לירושלים. מתחם תחנת הרכבת משתרע היום על שטח של כ- 20 דונם ופרוסים בו 16 מבנים לשימור ושיקום ו – 6 מבנים לשיפוץ, בשטח בנוי הכולל כ- 5,600 מ"ר.

ראוי לציין, כי דגש מיוחד בפרוייקט מושם על שימור ושחזור של המבנים ההיסטוריים, סביבתם והפריטים שאפיינו את המקום. כמו כן, בין המבנים המשוקמים ייווצר מרחב ציבורי פתוח של מיצגים הקשורים בסיפורי המקום, בשילוב עם ירידים ושווקים פתוחים.

חברת "עזרה וביצרון" מבצעת את עבודות השיפוץ, השיחזור ושימור המבנים במנשייה, והיא גם תדאג לאכלוס העסקים שיעמדו לפי הסטנדרטים והתמהיל שייקבע למקום.

מתחם "התחנה" מיועד להיות מתחם עסקים ובילוי ייחודי בעיר תל אביב-יפו ושלב השיפוץ והאכלוס הראשון אמור להסתיים כבר בשנה הקרובה.

7. תערוכת "שוורים ברוטשילד"

לרגל ציון 70 שנות פעילות בורסאית בישראל השיקה הבורסה לניירות ערך בתאריך 29.11.05 את פרויקט הדגל – "שוורים ושערים". למשך ששה שבועות יהפכו שדרות רוטשילד לזירת שוורים צבעוניים השועטים אל עבר מתחם הבורסה.

במסגרת המיזבב נבחרו עשרות אמנים צעירים לעצב שוורים בגודל טבעי לחברות על פי הרוח והחזון של כל חברה וחברה.

8. טקס הענקת פרסי העירייה לשנת תשס"ו 2005.

בתאריך 28 בנוב' 2005 הוענקו פרסי עיריית תל אביב-יפו לשנת תשס"ו 2005.

מתוך רצון לקדם ולעודד את תכנון הבנייה של מבנים עירוניים, בחרו השופטים להעניק את הפרס ע"ש ישראל רוקח לאדריכלות מבנים בעבור מבני ציבור שנבנו בשנים האחרונות בתחומי העיר תל אביב-יפו. הפרס הוענק למרכז לימודי ימאות וחתירה ע"ש דניאל עמיחי, בתכנונם של האדריכלים אולריק פלסנר, רות פקר, דניאלה פלסנר ומיה פלסנר. בניין ווב קמפוס אוני' ת"א, בתכנונם של האדריכלים פטר קינן, שמעון פילצר ודניאל מונק, ובית הפלמ"ח, בתכנונם של האדריכלים צבי הקר ורפי סגל. פרס ע"ש אברהם קרוון לאדריכלות גנים ונוף הוענק לתמר דראל – פוספלד – מנהלת הפיתוח ושיקום הנוף בחברת "דרך ארץ" על פיתוח ושיקום הנוף של כביש חוצה ישראל, כביש 6.

פרס לאמנות הציור והפיסול ע"ש מאיר דיזנגוף הוענק לפנחס כהן גן על תרומתו לאמנות הישראלית ופועלו כמורה ולאלי פטל על עבודתו הייחודית והיכולת להפתיע ולחדש במגוון תחומים.

בפרס ע"ש הקומפוזיטור יואל אנגל, ליצירת מוסיקה מקורית ומחקר המוסיקה העברית, זכו רון וידברג על מחזור שיריו "לשוב לתל אביב", אליהו

- 29 -

הכהן על מפעל חייו בתחום מחקר הזמר העברי ונגה תמיר על מחקרה המקיף והמעמיק על היבטים מוסיקולוגיים – אידיאולוגיים במשנתו של א.צ. אידלסון.

9. פסטיבל הפסנתר ה-7

כמיטב המסורת, התקיים בין התאריכים 11 - 9 נוב' 2005 במרכז סוזן דלל בנה צדק פסטיבל הפסנתר ה-7. במהלך הפסטיבל התקיימו הופעות מקוריות של אמנים מהשורה הראשונה, באולמות המרכז וברחבה.

10. פסטיבל נס-קפה בככר

בתאריכים 30 נוב' ו-1 ו-2 לדצמבר הוקם בככר רבין בית הקפה הגדול בעולם של NESCAFE ובו התקיים פסטיבל קפה. בפסטיבל ביקרו המונים אשר נהנו ממבחר עצום של משקאות קפה מגוונים, מהופעות חיות של מיטב האמנים בישראל, ממוסיקת ג'אז ועוד.

11. אברהם דולפי גולדשטיין גורן ז"ל

בתאריך 30.11.05 נפרדו העיר תל אביב-יפו וקרן תל אביב לפיתוח מידיד ותיק ואציל נפש - אברהם (דולפי) גולדשטיין-גורן ז"ל, ממייסדי קרן צוקר, גולדשטיין-גורן.
דולפי נולד בשנת 1905 בעיירה יהודית במחוז טקוסי שברומניה, חי מרבית חייו במילאנו שבאיטליה ובה גם נפטר.
מתרומות קרן צוקר גולדשטיין גורן אשר הוקמה ב-1972 ומטרתה לתמוך ולפתח מיזמים בתחומי החינוך, התרבות, הבריאות והרווחה החברתית, הוקמו: "קרית גורן גולדשטיין" בקרית שלום, מרכז לקליטת עליה, תרבות והשכלה, ברחוב לסל, והגן הציבורי הצמוד לו, המרכז לתולדות היהודים ברומניה, המרכז לחקר הגולה ומרכז קהילתי ברחוב פקיעין.
יהי זכרו ברוך!

282. אישור פרוטוקול ועדת נכסים מס' 15/05:

גב' הרץ:

חברי מועצה, יו"ר, חברים.
יש לנו בוועדת נכסים סעיף מס' 3

מר שומר - היו"ר:

באיזה נושא?

גב' הרץ:

בנושא היכל התרבות- החניון.
החכרת מגרש בשטח של 11,700 מ"ר המהווה חלק מחלקות 58, 177, 175, 162, 178, 182 ו- 185 בגוש 7085, לחברת "אחוזות חוף בע"מ" להקמת חניון תת קרקעי, בפינת הרחובות הוברמן 1-3 ודיזנגוף 11-13.
ראשית, אם יורשה לי ליו"ר הוועדה ארנון גלעדי, הוא לא נמצא פה, או לאלי לוי, על כל פנים לחברי הוועדה, אני הייתי רוצה להציע הצעה שבפעם הבאה כשאתם דנים בקרקע ששייכת לנושא של היכל התרבות, כדאי לכתוב לפחות בסוגריים היכל התרבות. כי משמות החלקות והגושים, ורחובות הוברמן פינת דיזנגוף, לא בדיוק אפשר לדעת שעל זה מדובר.

מר שומר - היו"ר:

את צודקת.

גב' הרץ:

וכאן אני רוצה להתייחס גם לנושא הראשון שדיבר פה ראש העיר, בעניין שיפוץ היכל התרבות. גם בנייר שאנו קיבלנו אליו, מדברים פה בהתאם לתכנית בניין עיר, חניון הבימה וככר התזמורת. זה בגוף ההודעה, לא בראש ההודעה כמובן, שאנו עוברים על נושאים ואנו רוצים לדעת במה דנים. מדברים על תב"ע, וגם אמר כאן ראש העירייה, שבסיום עבודת תכנון, אני מצטטת, מעמיקה, הובאה הבקשה להיתר בנייה להתחדשות, שימור ושיפוץ היכל התרבות, לאישורה של הוועדה המקומית. אני מצהירה פה, כאילו הצהרתי לבית משפט, בשבועה אם רוצים: מעולם, באף אחת מהישיבות, וטרחתי להיות בכל הישיבות שעסקו בעניין היכל התרבות, לא הוגש בפנינו היתר. אחת הטענות שאני טענתי שאסור לדון בדברים האלה, היה בדיוק בגלל העובדה שלא מגישים לנו תכניות. הגיע דני קייזר, הראה הצגות, דיבר גבוהה גבוהה ונמוכה-נמוכה, וקשקש במילים מקצועיות ובמילים שהוא יודע להתחנף בהן יפה, אבל תכנית לא הוגשה. בדיון הראשון שהיה לנו בפורום מועצה, אני כבר אז ניסיתי והראיתי בעצם שיש פה ממש מעשה הונאה, גם כלפי חברי

- 31 -

המועצה וגם כלפי התושבים. שתמצית ההונאה בסופו של דבר מתנקזת ל - 45 מליון דולר של עלות שיפוץ, שפה קוראים לזה התחדשות, שיקום של בניין בלי תכנית. אני איש מקצוע בנושא, גם אדריכלית וגם שמאית, ולכן הדבר הזה זועק לי לעיניים. כי תכנית זה חלק מחוזה. כשמאתנו מבקשים לאשר 45 מליון דולר או 35 מליון דולר,

מר גפן:

אני רוצה להבין מה שאת אומרת. את מדברת על סעיף 3?

גב' הרץ:

כן. אני מדברת על סעיף 3, ואני מדברת בהמשך,

מר גפן:

בסעיף 3 אין 45 מליון דולר. זה רק הקצאת הקרקע.

גב' הרץ:

זה לא משנה. אבל אנחנו כחברי מועצה, ואני מצפה ממך,

מר גפן:

את מערבבת לי.

גב' הרץ:

לא, אני לא מערבבת לך כלום.

אם אתה היית מקבל תכנית מפורטת ולא נייר שכתוב בו דברים - שאתה לא יודע להזדהות על הנייר על תכנית. ובעניין הזה אני רגע אסטה ואני אזכיר לך את התכניות של התחנה המרכזית החדשה שהביאו אלינו בזמנו, ונדמה לי שאתה השתתפת בדיונים האלה, כי זה היה בקדנציה הקודמת.

מר גפן:

על מה?

גב' הרץ:

התחנה המרכזית החדשה, שפתאום באחת הישיבות התברר שיש תוספת של 40,000 מ"ר. ואני אז ביקשתי, רק תראו לי באצבע איפה ה - 40,000 מ"ר, ואף אחד לא יכול היה להראות. אותו דבר פה: מבקשים ממך בכל מיני מסגרות לאשר כל מיני החלטות, שבסופו של דבר הן מתנקזות ל - 45 מליון דולר. וזה שלא כתוב פה 45 מליון דולר - זה מאוד ברור. הם מעבירים היום, רוצים להעביר היום ל"אחוזות חוף" למשך 25 שנה את הקרקע. לך יותר לא תהיה זכות לדון במסגרת של בקשה להיתר להיכל התרבות, בנושא הזה.

מר גפן:

למה?

גב' הרץ:

ככה. כי זה כבר יצא משליטתך.

מר גפן:

אני רוצה להבין.

מר חולדאי - ראש העירייה:

זה קשקוש בלבוש.

מר שומר - היו"ר:

מר גפן, תשאל אותה אחר כך.

מר גפן:

אנו מקצים קרקע. אחר כך יבוא העניין על הקרקע של היכל התרבות?

מר חולדאי - ראש העירייה:

מה זה קשור להיכל התרבות?

זה לא קשור להיכל התרבות.

גב' הרץ:

מה באמת קשור החניון של היכל התרבות להיכל התרבות? אם זה יושב באותה תב"ע זה קשור מאוד. ואם זה לא יושב, הגיע הזמן שאתם תראו, ואני הפניתי אליך מכתב בעניין הזה. אם יש היתר- אני רוצה לראות אותו. כי כאשר אני פניתי לדני קייזר בעניין ההיתר, הוא אמר לי שאין היתר.

מר חולדאי - ראש העירייה:

מה את צורחת? למה יש היתר?

גב' הרץ:

להיכל התרבות יש היתר?

מר חולדאי - ראש העירייה:

להיכל התרבות כרגע לא הגשנו את הבקשה להיתר. אמרנו, אמורים היו להגיש הצעה להיתר. דחיתי את הבקשה, וכדי לבוא לוועדה אני הפניתי את הבקשה לאינקומוס, לחוות דעת לפני הבאה לוועדה לאישור ההיתר. עד כאן זה היכל התרבות. מה שכתוב בסעיף 3 כאן, לא קשור לתכנית ההיתר של היכל התרבות. זה תב"ע מאושרת של החניון.

מר גפן:

גילה, פה מדובר הרי על החניון של היכל התרבות.

מר חולדאי - ראש העירייה:

עזוב, עזוב. תן לה.

מר גפן:

אני בעד.

גב' הרץ:

אני יודעת. מדברים על תב"ע.

מר שומר - היו"ר:

מר גפן, היא מסבירה את דבריה. יש לך מה להתייחס, תתייחס אחר כך. זה לא שיעור פרטי. תן לה לגמור את זה.

גב' הרץ:

לאור הדברים שאמר פה ראש העירייה, אני אחזור ואקריא מהמסמך שאנו קיבלנו ואתה הקראת פה בישיבת מועצה: בסיום עבודת תכנון מעמיקה הובאה בקשה להיתר בנייה להתחדשות, שימור ושיפוץ היכל התרבות, לאישורה של הוועדה המקומית. אני מצהירה פה בפני חברי המועצה, בפני הקהל הנכבד, לפרוטוקול- שישמש ראיה משפטית, כי היתר כזה לא הובא בפנינו. ההתייחסות והקשר שאני עושה בין שני המסמכים שנמצאים לידי, מאחר שהם נכללים באותה תכנית, אני מבקשת שכל עוד התכנית לא הובאה בפני חברי המועצה, ומאחר שמדובר ב - 45 מליון דולר שנלקחים מאתנו-התושבים, אני מבקשת לא לאשר את הסעיף הזה. נורא פשוט.

מר שומר - היו"ר:

חבריה, אתם לוקחים לה את הזמן, ואני לא רוצה. שמואל עצור.

- 34 -

מר גפן:

גילה, רציתי רק להגיד שהחניון זה 30 מליון ולא 45.

גב' הרץ:

ואתה תדע אחר כך להגיד באישורי תקציב מה הולך לאיפה? אנו עוד מעט פה נדבר על המוזיאון, גם כן באופן מפתיע 45 מליון דולר.

מר גפן:

פה מדובר על 130 מליון שח'.

גב' הרץ:

טוב. אני מבקשת לא לאשר בסדר היום את הנושא של וועדת נכסים. אני מבקשת לחילופין לא לאשר את הסעיף הספציפי הזה, סעיף 3, מאחר שלא דנו ולא ראינו תכניות שלמות של כל המתחם.

מר שומר - היו"ר:

רבותי, אנו ניגשים להצבעה.

גב' הרץ:

זהו? אף אחד לא רוצה לדבר יותר על נכסים פה?

מר שומר - היו"ר:

ראש העיר עולה.

מר שומר - היו"ר:

ואתה מתחיל הצבעה עוד לפני שראש העיר עולה.

מר שומר - היו"ר:

אני לא מתחיל, אני רק מכריז.

גב' הרץ:

סגרתם הכל פה מאחורי הגב שלי.

מר שומר - היו"ר:

לא סגרנו כלום. גילה, לא סוגרים פה דילים.

גב' הרץ:

אני מבקשת לומר גם, שהסעיף כפי שהוא מובא, הוא מובא באופן לא ברור, ולא תמיד אפשר היה לזהות שמדובר בפרוייקט הזה של היכל התרבות- הבימה. תודה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

יו"ר המועצה, חברי מועצה נכבדים: גפן, שאלת, אני עונה. לצורך העניין אני רוצה להבהיר עוד פעם, את מה שחברת המועצה הרץ מסרבת לקבל ולהבין, ומטעה- הן את הציבור, הן את עצמה, ואולי עוד כמה אנשים. אני אמרתי ואני חוזר, שנעשתה עבודת הכנה להגשה להיתר לוועדה המקומית. את הבקשה הזאת להיתר אני משכתי ולא העליתי את הבקשה להיתר, למרות שאני כשקראתי אותה, השתכנעתי שהיא עונה על הכל.

גב' הרץ:

מתי היא היתה צריכה להגיע?

מר חולדאי - ראש העירייה:

היא היתה צריכה להגיע בישיבת המליאה הזאת.

גב' הרץ:

אבל היא לא הגיעה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אז אמרתי, היא לא הגיעה. את שוב פעם צורחת על משהו שכבר הוסבר אלף פעמים. אז תפסיקי, די!

גב' הרץ:

יותר טוב. אני לא יודעת מה הסביר לך דורון ספיר, אבל אתם מרמים את הציבור, וזה לא יעזור.

מר חולדאי - ראש העירייה:

יכול להיות שזה לא יעזור, אבל אם תמשיכי לצרוח- לא יעזור גם כן.

גב' הרץ:

זה לא העניין. שמע, כאשר אין ברירה, כאשר לא מנהלים משטר דמוקרטי, מה נשאר לנו אם לא לצרוח, אם לא לצעוק ואם לא לזעוק?

מר חולדאי - ראש העירייה:

נכון. לכן אני מבהיר עוד פעם: כל עבודות ההכנה להגשה להיתר בוצעו. לפני שהוגשה הבקשה להיתר, כיו"ר הוועדה משכתי ואמרתי,

גב' הרץ:

לא משכתי, לא הגשת.
היה דיון ולא נקבע דיון חדש. כבר היינו בדיון ולא הבאתם. ואתה ברכת מהישיבה. איפה שאתה מריח שיש מירמה, אתה בורח, אתה לא רוצה להיות שותף.

מר ספיר:

אני לא יכול להשתתף כי אני דירקטור.

גב' הרץ:

אתה דירקטור.

מר גפן:

איפה אתה דירקטור?

מר שומר - היו"ר:

שמואל,

מר גפן:

מה יש? לא מגיע לי?

מר שומר - היו"ר:

מגיע לך.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אבל לא מגיע לי.
מכל מקום, אז לכן בעניין הזה של היכל התרבות הנושא הוא פשוט. היתה עבודה, הוכנה להעלאה להיתר, עצרתי את העניין לצורך בחינה מחדש וקבלת חוות דעת, לפני שאביא את זה לוועדה המקומית עם ההיתר. זה מה שקרה.
לסעיף 3: סעיף 3 איננו מדבר על היכל התרבות. יש תביעה שאושרה לחניון הבימה-היכל התרבות. זה החניון שמוגדר בשפה המשפטית- בין הרחובות א', ב', ג', וד', כפי שמופיע בהצעה.

גב' הרץ:

למה צריך להעביר את זה ל - 25 שנה?

מר חולדאי - ראש העירייה:

כאשר אנו עושים פרוייקטים מהסוג הזה, אנו עושים אותם בדרך כלל- או עם פרטי או עם חברה עירונית, שמבצעת פרוייקט שצריך להיות במידה מסויימת כלכלי, ולכן, כדי שהוא יהיה כלכלי, נדרש לתת את אורך הזמן הראוי. ובאותה צורה כפי שהעברנו בזמנו את חניון גן לונדון לחברת "אתרים" שביצעה אותו וקיבלה כך וכך עשרות שנים לצורך העניין, וכמו שהעברנו גם פרוייקטים אחרים,

גב' הרץ:

זה היום גרוס מנהל שם את החניון ואת המסעדה? לא?

מר חולדאי - ראש העירייה:

לא. חברת "מליבו". את לא יודעת. למיטב ידיעתי, למרות שאינני בודק. אבל אני מכיר את ההערות האלה, ואני מציע לך שלא אפתח את תיבות הפנדורה.

גב' הרץ:

למה? תפתח.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אני מציע לך: הרגעי נא עם סברינה. חרצן משמש קלוי ועלי חסה מיובשים, יעניקו ללחייך סומק נעורים.

מר לוינטל:

תפתח, בחיאת, זה נשמע יותר מעניין ממה שאתה מסביר כאן. תפתח את התיבה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

עכשיו, לאור העניין הזה אנחנו מעבירים לחברת "אחוזות חוף" את הפרוייקט הזה לביצוע, ולכן הדבר הזה- כפי שהוצג כאן- פשוט איננו ראוי, וראוי לאשר אותו. תודה רבה.

גב' הרץ:

הצבעה שמית.

מר שומר - היו"ר:

אנו ניגשים להצבעה לאישור פרוטוקול ועדת נכסים מס' 15/05.
מי בעד?

ה צ ב ע ה		
נמנעים ה"ה:	נגד ה"ה:	בעד ה"ה:
לוינטל	הרץ	שומר
וירשובסקי	שכנאי	חולדאי
		ספיר
		אגמי
		מזרחי
		מסלאוי
		גלעדי
		דרורי
		אלנתן
		טיומקין
		מוזס
		חשן
		דיין
		פנקס
		טורק
		גפן
		כחלון
		אמינוב
		לוברט
		זעפראני
		ויסנר

בעד – 21 חברי מועצה, נגד - 2 חברי מועצה, נמנעים - 2 חברי מועצה.

מר גפן:

מה עם מיטל?

מר שומר - היו"ר:

מיטל איננה.

החלטה: – פרוטוקול ועדת נכסים מס' 15/05 – מאושר.

מחליטים ברוב של 21 קול, לאשר את פרוטוקול ועדת נכסים מס' 15/05 מתאריך 30/11/05.
(ראה נספח א')

283. ביטול הכרזת מתחם "שוק סיטונאי" חלקות 92 ו- 93 בגוש 7104,

בין הרחובות חשמונאים וקרליבך.

מר שומר - היו"ר:

אנו ניגשים להצבעה.

גב' הרץ:

הצבעה שמית.

מר שומר - היו"ר:

מי בעד? שמית.

ה צ ב ע ה		
נמנעים ה"ה:	נגד ה"ה:	בעד ה"ה:
אין	הרץ	שומר
		1. שומר
		2. חולדאי
		3. ספיר
		4. אגמי
		5. מזרחי
		6. מסלאוי
		7. גלעדי
		8. ויסנר
		9. דרורי
		10. אלנתן
		11. טיומקין
		12. מוזס
		13. חשן
		14. דיין
		15. פנקס
		16. טורק
		17. להבי
		18. כחלון

19.	גפן
20.	לוברט
21.	אמינוב
22.	זעפראני
23.	וירשובסקי
24.	לוינטל

מר לייבה:

גילה הרץ בעד שיימשך שוק סיטונאי.

בעד – 24 חברי מועצה, נגד – 1 חבר מועצה, נמנעים – אין

החלטה: - ביטול הכרזת מתחם "שוק סיטונאי" חלקות 92 ו - 93 בגוש 7104, בין הרחובות חשמונאים וקרליבך – מאושר.
מחליטים לאשר ברוב של 24 קול, ביטול קביעתו של מתחם שוק סיטונאי הכולל את החלקות 92 ו - 93 בגוש 7104 בתל אביב, כשטח לשוק סיטונאי לתוצרת חקלאית, החל מיום 1/3/2006, בהתחשב בעובדה, כי הוכשר מתחם חליפי לשוק הסיטונאי במתחם צריפין.
(ראה נספח ב')

284. פרוטוקול ועדת כספים מס' 27/05:

גב' הרץ:

אני מבקשת להסיר מהפרוטוקול של ועדת כספים, עמוד 2 מספר 458 - התקשרות מסגרת עם חברת "עזרה ובצרון", להזכירם חברה עירונית, כקבלן כח אדם. מר מזרחי, גב' אגמי, מר דורון ספיר, מפלגת העבודה, אתם שמביאים את הבשורה החדשה נגד קבלנים של כח אדם, אני מסתכלת על מזרחי ואני ישר נזכרת בפרץ, ואתם באמת במלחמתכם הצודקת כנגד חברות כח אדם, אני לא מבינה בכלל מאיפה החוצפה להביא חברה עירונית ולאשר אותה פה כקבלן כח אדם. המילים מאוד ברורות.

מר לייבה:

הכל מתואם עם ההסתדרות, עם ארגון העובדים.

גב' הרץ:

אין לי ספק, כפי שאומר לנו המנכ"ל, שהכל מתואם, אני מקווה שנשאר פה עוד איזה עתונאי בעולם, שהכל מתואם עם ההסתדרות, עם פרץ, עם מפלגת העבודה,

מר לייבה:

במינון הנכון.

מר שומר - היו"ר:

יש עתונאים, יש עתונאים.

גב' הרץ:

שלוקחים חברה עירונית, שההון שלה בא בעצם מתושבי העיר, ומקימים והופכים אותה לקבלן כח אדם.

מר אלנתן:

מה הבעיה?

גב' הרץ:

אין תועבה גדולה מזאת, בפרוטוקול הזה. אני לא מדברת על דברים אחרים, ועל תועבות שעשיתם.

גב' אגמי:

למה הכנסת אותי?

גב' הרץ:

יש לך הזדמנות אחר כך לדבר, תדברי, אל תפריעי לי.
את שואלת למה הכנסתי אותך, זה מתוך כבוד אליך, כי אני באמת חושבת שאת נאבקת את המאבקים של האנשים שרומסים אותם. אם את עוד לא יודעת, קבלן כח אדם זה הדבר הכי קרוב לעבדות. אז חשבתי שמי שנלחם פה מהשכונות הדרומיות, יגידו לי תודה שאני חושבת עליך דברים כל כך טובים, וזה לא משנה אם את בליכוד, כי אותו דבר זה לארנון ולמסלאוי. גם אתם הולכים ומנפנפים באיזה דגל,

מר גלעדי:

איזה דגלים אנחנו מרימים?

קריאה:

של קדימה.

גב' הרץ:

נכון להיום, עד כמה שאני יודעת, אתה עדיין בליכוד.

מר שומר - היו"ר:

חבריה מה קרה כאן?

גב' הרץ:

וליועץ המשפטי שברח מהאולם. אסור לו, אבל הוא ברח מהעולם. שרי, איפה היועץ המשפטי, או שאת מחליפה אותו? את מחליפה את היועץ המשפטי עכשיו?

מר שומר - היו"ר:

כן כן.

גב' הרץ:

אני לא שומעת.

קריאה:

תמיד.

גב' הרץ:

תמיד. אז אני מבקשת ממך לומר לי- האם זה בסמכותה או מחובתה של עירייה לאמץ לה חברה עירונית שלה כקבלן כח אדם, ויספיק לי כן או לא.

מר שומר - היו"ר:

תודה.

גב' הרץ:

רגע, היא לא ענתה. מה תודה.

מר שומר - היו"ר:

שרי, את רוצה לענות או לא?

עו"ד אורן:

לא.

גב' הרץ:

היא לא רוצה לענות? את לא יכולה לא לענות גבירתי, הפקודה מחייבת אותך להתייחס לכל שאלה של חבר מועצה במהלך ישיבת מועצה. ואל תתחבאי לי מאחורי לוברט, זה באמת. לוברט, תזיז את זה, אני לא רואה אותה. גבירתי, אני מבקשת ממך תשובה. בבקשה. תשובתה של היועצת המשפטית היתה שהיא לא רוצה לענות.

מר לוברט:

לא. היא אמרה שהיא צריכה לחשוב.

גב' הרץ:

מהכרותי את היועצת המשפטית,

גב' להבי:

אם היא לא יכולה לענות, אנו לא יכולים להצביע.

גב' הרץ:

מהכרותי את היועצת המשפטית, מרגע שהיא מסרבת לענות על שאלה,

מר שומר - היו"ר:

לא לא לא, היא לא סרבה,

גב' הרץ:

זה משום שהיא יודעת שזה לא חוקי.
אתה, אל תסתיר לי את שרי, אני רוצה לראות אותה.
לי, להבדיל מכולם פה, לי מאוד חשוב קשר עין.

מר לייבה:

תשובת היועץ המשפטי.

עו"ד בן-ארי:

קודם כל אפשר, ויש לה רשיון לכך.

גב' הרץ:

למי יש רשיון?

עו"ד בן-ארי:

לחברת "עזרה ובצרון".

גב' הרץ:

מה יש לה? רשיון להיות חברת כח אדם.

עו"ד בן-ארי:

רשיון להיות חברת כח אדם.

גב' הרץ:

ולנו כעיריית תל-אביב, זה בסמכותנו וזה בחובותינו, אדוני הקונסלייר?

עו"ד בן-ארי:

חברת כח אדם לעירייה, לא חברת כח אדם בשוק.

גב' הרץ:

אז למה זה כתוב פה- כקבלן כח אדם?

קריאה:

לעירייה.

גב' הרץ:

ממתי היא צריכה? היא חברה שלנו, היא עובדת כחברת כח אדם.

עו"ד בן-ארי:

חברת כח אדם לעירייה.

גב' הרץ:

לא תהיה ברירה.

שאל אותך היו"ר האם אפשר להוסיף בסעיף,

מר שומר - היו"ר:

כתוב: התקשרות מסגרת עם חברת עזרה ובצרון כקבלן כח אדם לעירייה.

עו"ד בן-ארי:

לעירייה בלבד.

גב' הרץ:

בלבד.

מר שומר - היו"ר:

לעירייה בלבד. נא להוסיף את זה.
גמרנו.

גב' הרץ:

קודם כל זה שיפור חשוב, אבל אני כבר אומרת לכם שאני הולכת לפנות עם זה ליועץ המשפטי,
אני חושבת שזה, כמו שאמרתי קודם, פה התעליתם.

עו"ד בן-ארי:

מה בדיוק? מה הבעיה?

גב' הרץ:

עכשיו, אני מבקשת שהמועצה תרשום לפני בפרוטוקול, שסעיף 455 מביא לאישור המועצה
אישור קבלת תרומות: תרומה ראשונה, בסך של 12,000 שח', שניתנה על ידי חברת "קומברס",
לאגף מרכז צפון- לטובת פרוייקט "יד על הדופק". אני מבקשת שמישהו יענה לי פה, מה החיבור
בין החברה לפרוייקט, של מי הפרוייקט, למה ומה הקשר?
זה אחד.
דבר שני: תרומה בסך 3,280, שניתנה על ידי סוכני חברת הביטוח הראל, לאגף מרכז צפון- לטובת
ארוע ראש השנה. ראש השנה שהיה או ראש השנה שיהיה?

מר גילצר:

שהיה.

מר שומר - היו"ר:

שהיה.

גב' הרץ:

כלומר, במרחק של 4 חודשים אנו מקבלים תרומה, אנו באים לאשר פה תרומה על נושא שכבר
הוצא כסף בגינו. כן או לא? זה נורא פשוט.

מר גילצר:

התרומה התקבלה. האישור מגיע למועצת העירייה לאחר קבלת התרומה.

גב' הרץ:

מתי היא התקבלה? בראש השנה?

מר לוברט:

בראש השנה עצמו לא, כי אסור.

גב' הרץ:

אני ביקשתי לדעת, גילצר אולי אתה תוכל לענות לי, אולי מישהו אחר, מה הקשרים של "קומברס" לאגף מרכז צפון, אם יש כזה, אם אין- זה גם כן תשובה

מר גילצר:

למיטב ידיעתי אין שום קשר. פשוט מדובר בחברה שיש להם תקציב למען הקהילה, ואגף הרווחה שלנו יודע לפנות לגופים כאלה ולבקש תרומות.

גב' הרץ:

ואתם מביאים את זה לאישור המועצה.

מר גילצר:

כן. פי החוק.

גב' הרץ:

יפה.

אני מבקשת בנוסף, וזה בהקשר לנושא הבא, שוב שהמועצה תרשום לפניה שתרומה בסך 20 מליון דולר לא הובאה לאישור ועדת כספים, אני רק מביאה את זה.

קריאה:

למה? זה מגיע עוד מעט.

גב' הרץ:

זה קטן, זה 20 מליון דולר.

מר שומר - היו"ר:

אתם מפריעים, זה גוזל את הזמן, אחר כך אתם חושבים שמקפחים אתכם או משהו כזה.

גב' הרץ:

סעיף 456 - החלטות של ועדת וההנצחה. אני מבקשת שיירשם שהביאו פה לאישור: יונצח ביפו ברח' מס' 3768, על-שם ד"ר פואד אל דג'אני. אני מבקשת בנוסף להביא לתשומת לב המועצה, שאישור על שינוי שם מוזיאון תל-אביב לא הובא לוועדת כספים. זה הכל. קטן. אני רק רוצה שיירשם בפרוטוקול. זה הכל.

מר אלנתן:

אדוני היו"ר, חברי המועצה:

אני רוצה להזכיר לחברי המועצה החלטה שהתקבלה לפני מספר שנים לגבי נושא של טיאוט רחובות, שבה הועבר הנושא לחברות כח אדם שעשו את הטיאוט. לצערי שמענו על הרבה מאוד מקרים של ניצול מחפיר של אותן חברות שניצלו את העובדים בצורה מחפירה, וזה קורה בגלל שלצערנו לא היתה לנו ברירה והוצאנו את זה לחברות כח אדם פרטיות, שניצלו בצורה צינית את המצוקה של אותם אנשים- מובטלים, פנסיונרים וכד'. לשמחתי הרבה, היום עיריית תל-אביב מביאה לאשר חברת כח אדם, חברה עירונית, שאני יודע שהחברות העירוניות- כאשר הן עושות פעילות מסוימת ומפעילות עובדים, הן שומרות על החוק ומשלמות להם שכר הוגן,

מר מסלאוי:

ויש עליהן פיקוח.

מר אלנתן:

ויש עליהם פיקוח, ואני יודע את זה מחברות שאני חבר בהן- שהעובדים שמועסקים על ידי החברות מקבלים את השכר על פי החוק, כמו שצריך. ואני קורא להנהלת העירייה, גם את אותם עובדי טיאוט להכניס דרך חברת עזרה ובצרון, שבאמת ישלמו להם שכר הוגן, עד כמה שאפשר, שבאמת המצב האבסורדי שהיה- לא יהיה.

גב' להבי:

אני תמיד אומרת שחברות עירוניות צריכות לעבוד בהקשר למה שהוא תחום מומחיותן. יש לנו פה הרבה אישורים ל"עזרה ובצרון", ובכולם נכתב שמתמחה בסוג פרויקטים כאלה, לחברה יש את הידע הייחודי וכו'. אני רוצה לשאול מה הידע שיש ל"עזרה ובצרון" בתחום ניהול כח אדם, חוץ מזה שיש לה רשיון.

מר לייבה:

צריך להבין: חברת "עזרה ובצרון" ניהלה במשך שנים רבות את כל נושא כח האדם הקבלני של העירייה. מה זה כח אדם קבלני? פרויקטים שמוגבלים בזמן- אנו מעסיקים, כמובן בתאום, עובדי קבלן. הסיבה שאנו מעבירים את זה לחברת "עזרה ובצרון" היא, כי עד עכשיו העסקנו קבלן של מרכז השלטון המקומי. הקבלן הזה נהג עם העובדים שלא בהגינות, ולכן העדפנו להעביר את זה לחברת "עזרה ובצרון", שעסקה בזה שנים רבות, ואנו נוכל דרך העניין הזה להבטיח את זכויות העובדים.

יותר מזה: אחד הכללים החשובים שאנו נוקטים בו, שהעובדים, עובדי קבלן, הם משווים לעובדי העירייה. אנו לא משלמים להם שכר נמוך מעובד עירייה בתפקיד מקביל. זאת אומרת, אם אנו מעסיקים עובד קבלן נניח בפרוייקט מסויים בתחום המדידות, הוא ירוויח כמו עובד מקביל לו ולא פחות, כולל כל התנאים. וזו המטרה של העניין.

גב' הרץ:

איפה זה כתוב?

גב' להבי:

זה עכשיו כתוב בפרוטוקול.

רק השאלה שלי: כתוב פה שזה בעיקר בתחומי הגבייה.

מר לייבה:

הרוב בתחומי הגבייה.

גב' להבי:

כלומר, אנו לוקחים כח אדם לגבייה, לא למדידות ועבודות קבלניות.

גב' הרץ:

כח אדם זה עבודות.

מר לייבה:

זה בעיקר בגופי הכנסות. ובסופו של דבר - במקומות שאנו מגיעים למסקנה שהתפקיד הוא תפקיד קבוע, אנו ממירים את זה לתקן עירוני ומגייסים אותו כעובד עירייה. אבל יש להם מומחיות גדולה מאוד, הם עשו את זה הרבה שנים.

גב' להבי:

קיבלתי תשובה.

שאלה שניה: יש לנו פה העברה של 210, מיועדת למימון תשלום מס רכוש. זו פעם ראשונה שנתקלתי בזה שהעירייה מממנת מס רכוש לחלקה מסויימת. מה זה?

מר לייבה:

מדובר בויכוח משפטי שהיה לגבי סוגייה מסויימת שנדונה אצלנו, אם אינני טועה בוועדת פשרות.

גב' הרץ:

ועדת פשרות זו ועדת קומבינות?

מר לייבה:

אלי, לגבי מס רכישה, זה עבר אצלנו בוועדת פשרות?

מר לוי:

ועדת פשרות של מס רכוש.

מר לייבה:

וזה בעצם מחלוקת שהיתה לגבי מגרש מסויים, שעליו אנו עשינו חורשה זמנית. זו היתה סוגיה שעמדה להגיע לבית משפט, ואנו, אחרי שהערכנו את המצב, החלטנו בוועדת השלושה להגיע לפשרה בנושא הזה,

גב' הרץ:

ועדת הקומבינות זה ועדת השלושה?

מר לייבה:

ולממן לאותו בעל מגרש את המס המדובר, כדי להימנע מתשלום הרבה יותר גבוה שהיינו צריכים לשלם.

גב' להבי:

אני רק רוצה לשאול:
זאת אומרת, שלקחנו את השטח הזה לצורך איזושהי חורשה?

מר לייבה:

במקום שזה יהיה שטח בור, לקחנו את זה כחורשה זמנית.

גב' להבי:

איפה זה? אפשר לדעת.

מר לייבה:

זה בבני אפרים.

גב' להבי:

עוד שאלה עקרונית:
אנו פה מאשרים תעריפים לבריכות שחייה. אני רוצה לשאול איך התעריף של קאונטרי מגדלי תל-אביב גבוה יותר מקאונטרי ל'. אני לא יודעת?

מר לייבה:

יש פה שני דברים: קודם כל המיקום שלו, וב'- רמתו. קאונטרי תל-אביב הוא קאונטרי ברמה הכי גבוהה שיכולה להיות, מול קאונטרי ב-ל', שהוא ברמה יותר נמוכה לצערנו. אנו מקווים לשדרג אותו, אבל כרגע. בסופו של דבר אתה גם משווה את דמי המנוי למה שהוא שווה.

קריאה:

זה בצפון.

מר לייבה:

ל' יותר נמוך, במעט.

גב' להבי:

ל' עולה פחות מקאונטרי תל-אביב.

מר לייבה:

כי הקאונטרי הוא קאונטרי ישן יותר, ומגדלי תל-אביב הוא קאונטרי חדש יותר, עלות ההפעלה שלו גבוהה יותר, ובסופו של דבר זה מה שקובע את המחיר.

גב' להבי:

אז תראה מה קורה: אנחנו גם גובים יותר כסף בכניסה, ואנו גם משקיעים 3 מליון שח', נותנים ל"מבני תעשייה" עבור הוצאות עודפות שהיו להם פה.

מר לייבה:

זה לא קשור. מה ש"מבני תעשייה" זה סיום חשבון לגבי בניית הקאונטרי. זה קשור להיטלי השבחה, להשבחה, זה קשור לחשבונאות שלא קשורה לעניין. בנו קאונטרי, עשינו חשבונאות, זו התוצאה, ואחרי שנבדקה התוצאה- את זה אנו צריכים לשלם למגדלי תל-אביב, את זה נקזז מדמי השבחה עתידיים. לגבי הקאונטרי ורמתו, זה השליך לגבי המחיר. זה הכל.

גב' להבי:

שתי שאלות שנוגעות לתקציב החינוך:

1. השתתפות מינהל החינוך בגיזום עצים בבתי ספר, יש לך הפחתות של 330,000, שזה מופחת משפ"ע כמובן או מתווסף לשפ"ע. יש לך הפחתות על גיזום. ומצד שני יש לנו עדכון תעריפי השרות הפסיכולוגי, שאני מעריכה שהעלית את זה ב- 5% כי בהתחלה ראיתי 25% ואז ראיתי את התיקון. אז אני שואלת, כשיש הפחתות עקב השתתפות וזה עובר לשפ"ע, האם אנו רואים בביטוי של החינוך אחר כך? כי אם החינוך משתתף בגיזום,

מר חולדאי - ראש העירייה:

הוא גם השתתף קודם. הוא רק היום משלם את זה לשפ"ע, במקום לקבלנים פרטיים.

מר לייבה:

בדיוק מה שהסביר ראש העיר. זה עבר מאחריות מינהל חינוך לאחריות שפי"ע.

מר שומר - היו"ר:

תודה רבה.

אנו ניגשים להצבעה.

גב' הרץ:

שמית.

מר שומר - היו"ר:

מי בעד אישור.

גב' הרץ:

רק. קודם כל אתה מקבל את ההחלטה הכי קיצונית.

מר לייבה:

שמית, מי בעד ההצעה של גילה הרץ.

גב' הרץ:

לא. מי בעד ההצעה להוריד את סעיף 3.

מר שומר - היו"ר:

ה צ ב ע ה

נמנעים ה"ה:	נגד ה"ה:	בעד ה"ה:	
מוזס	שומר	הרץ	1.
	חולדאי	לוינטל	2.
	ספיר		3.
	אגמי		4.
	מזרחי		5.
	טיומקין		6.
	אלנתן		7.
	חשן		8.
	פנקס		9.
	טורק		10.
	להבי		11.
	כחלון		12.

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה מן המניין מס' 36
מתאריך י' כסלו תשס"ו (11/12/2005)

- 52 -

לוברט	.13
אמינוב	.14
זעפראני	.15
לוי	.16
וירשובסקי	.17
ויסנר	.18

בעד- 2 חברי מועצה, נגד – 18 חברי מועצה, נמנע – 1 חבר מועצה

החלטה: הצעת הגב' הרץ- לא התקבלה.

מר שומר - היו"ר:

מי בעד אישור כל הסעיף של פרוטוקול ועדת הכספים על כל הסעיפים.

ה צ ב ע ה		
נמנעים ה"ה:	נגד ה"ה:	בעד ה"ה:
אין	לוינטל	שומר
	הרץ	חולדאי
		ספיר
		אגמי
		מזרחי
		טיומקין
		אלנתן
		מוזס
		חשן
		דיין
		פנקס
		טורק
		להבי
		כחלון
		לוברט
		אמינוב
		זעפראני
		לוי
		וירשובסקי
		ויסנר

בעד – 21 חבר מועצה, נגד – 2 חברי מועצה, נמנעים- אין

החלטה: - פרוטוקול ועדת כספים מס' 27/05 – מאושר.

מחליטים, לאשר את פרוטוקול ועדת- כספים מס' 27/05 מתאריך 14/11/05.

285. הסכם תרומה של סמי עופר למוזיאון תל-אביב לאמנות למטרת

הקמת הבניין החדש:

מר שומר - היו"ר:

יש פה הצעה להחלטה שנמצאת פה לפניכם.
אתם רוצים קודם לדבר, או אתם רוצים שאני אקרא קודם כל את ההחלטה?
יש לי פה עמוד אחד שנותן יותר הבהרה על הצעת ההחלטה.

גב' הרץ:

מעבר למה שאנחנו קיבלנו?

מר שומר - היו"ר:

מעבר למה שאתם קיבלתם. הוא לא מעבר, אני אשתמש במילה, אני אשתדל,

גב' הרץ:

לא לא לא. אז זה אחרי הדברים שלנו.

מר שומר - היו"ר:

אל תגידי לא, תני לי קודם להגיד משהו.

גב' הרץ:

לא אדוני.

אתה יו"ר המועצה פה, כיו"ר המועצה אתה מופקד על הסדר, זה לא שיש לך איזה זכויות יתר בנושא של הדיבור. ההצעה הוגשה לנו כפי שהיא הוגשה. אני מבקשת שאתה עכשיו תקרא לחברי מועצה שרוצים לדבר בעניין הזה, יהיה לך אחרי מה שאנו נאמר מה לשנות בדברים, יהיו דברים שנקבל בברכה, יהיו דברים שלא.

מר שומר - היו"ר:

חבר המועצה גילה הרץ, שמעתי.
מר לוינטל בבקשה. מי עוד רוצה לדבר? יש עוד מישהו שרוצה לדבר

מר לוינטל:

רק הבהרה על מה שנאמר כאן קודם :
נדהמתי מאוד במועצת העיר הזאת, מההתנהלות שהיתה פה, כאילו להציע לשיר את הימנון
מדינת ישראל בבוקר זה משהו קונטרוברסלי ופשיסטי, ואני מופתע מכם ואני נוזף בכם יותר
מאשר אתם נוזפים בי, אני חושב שזה מביש- היחס הזה להימנון הרשמי של מדינת ישראל. פשוט
מביש, באמת. אתם מביישים אותי. לא אני אתכם, אתם אותי. ולגבי יעל דיין שהסבירה לי
בפטרוניות שאין חוק נגד טפשות, אני רוצה לומר שגם אין חוק נגד עצלות, בטלנות, ואי עשייה,
ואני אומר את זה לסגנית ראש העיר לענייני שום דבר, וגם את זה לא עושה.

גב' דיין:

הערה אישית: אתה מדבר עלי?

מר לוינטל:

חלילה וחס.

גב' דיין:

על עצלות ואי עשייה? חבל שראש העיר לא נמצא כאן,

מר לוינטל:

חבל מאוד.

גב' דיין:

למי אני צריכה להביא קבלות?

מר לוינטל:

את הקבלות תגישי אחר כך לגזבר.
אני רוצה לדבר על הנושא שעליו אני מדבר.

גב' דיין:

הצחקת.

מר לוינטל:

סליחה, אני רוצה לדבר על המוזיאון ולא עליך, כי זה לא מעניין.
בדרך הנה ראיתי שילוט ברחובות, שבו כתוב, וזה היה די שנון: עיריית תל-אביב יפו על-שם סמי ואביבה עופר. די שנון. דיזנגוף הקים עוד בחייו ברח' רוטשילד 16 מוזיאון בביתו, קנה יצירות אמנות, הקדיש את המוזיאון לתושבי תל-אביב ולא דרש לקרוא את זה על שמו. באה משפחת עופר, משפחה חשובה, ואין לי עניין לפגוע בה, ותורמת סכום נכבד, זה נכון, תורמת 20 מליון מתוך ה- 45 שצריך, ועל סמך הסכום הזה קובעים להחליף את שם המוזיאון על-שם המשפחה. והנהלת המוזיאון וחבר הנאמנים, לפי מה שאני קורא, מבקשים שהות של 30 יום להביא סכום זהה מתורמים קצת יותר צנועים, תורמים אנונימיים. קראתי את מנכ"ל קרן ריצ'רד – ניר אזולאי אומר זאת. אבל, חולדאי עונה לחבר הנאמנים כפי שהוא עונה לנו במועצת העיר, והוא אומר להם: אין לכם זכות בכלל לדון, כי הועד המנהל החליט, ואתם חותמת גומי. אני לא יודע מה שהוא אמר להם, כמו שהוא אומר לנו פחות או יותר. אני מבין שמשפחת עופר לא מצרפת את האוסף שלה בסכום הזה, תמורת השם הזה, היא רק תורמת את הכסף. וכבר אמרו חכמים ממני שהדבר הזה יפגע בתורמים אחרים, שאולי תורמים פחות, ויגידו: אנו תורמים פחות, אותנו לא יזכירו, למה לנו להסתופף תחת השם של משפחת עופר?! והשאלה היא- מה נעשה כשמישהו אחר יתרום יותר? נגיד מישהו בא עם 30 מליון, האם מחליפים את השם של סמי עופר ושמים את השם של הבן-אדם החדש? זה הגיוני. כי 20 מליון זה בשביל השם של עופר, אם בא מחר מישהו אחר, בואו נגיד פלאטו שרון בא עם 60 מליון. אז נמחק, אני מניח, את השם של סמי עופר ונקרא לזה מוזיאון תל-אביב על-שם שמואל פלאטו שרון, לתפארת עיריית תל-אביב על-שם סמי ואביבה עופר. ומה נעשה שתגיע תרומה לבית החולים "איכילוב"? נוריד את השם "איכילוב"? נוריד את השם רבין? אם יהיה תורם אחר, גם לא צריך לקרוא לזה בית-חולים רבין. נמחק את רבין. מוזיאון תל-אביב יהיה יולי עופר, בית החולים רבין או איכילוב, יהיה סמי עופר, מרכז עינב יהיה על-שם אביבה עופר, ובשביל עוד כמה מליונים באמת-עיריית סמי עופר- יפו. אני חושב שזה לא ראוי. אני חושב שהרעש והבלגן שמתרחש מסביב, הרעש שהגיע כבר לאזניו של ראש-העיר מזכיר לי את המאבק המקביל על היכל התרבות. וכמו ששם ידע ראש העיר להתעורר בזמן, או רגע אחד לפני הרגע האחרון או ברגע האחרון עצמו, אולי ראוי שהוא ישמע את הקולות וגם במקרה הזה יתעורר, שהרי אחרי שאנו מאשרים זה צריך לעבור אישור של שר הפנים, ויכול להיות ששר הפנים יעצור את זה.

אני קראתי כבר, צורף לחומר, מכתב של נדמה לי מייקל, מכתב עלבון ראשון, שאם זה ייקרא כך הוא יעביר את היצירות שלו למקום אחר, ונעשה חישוב של אחד מחבר הנאמנים אני חושב- יון קונסטנטינר, ש- 4,000 מ"ר חלקי 20 מליון יוצא שמ"ר עולה מעט מאוד כסף אצלנו. קראתי גם מה שנכתב בעתון על-ידי מרק שפס, שניהל בעבר את המוזיאון, שימש במשך עשור מנהל מוזיאון לודוויג בקלן-גרמניה, ואת זה אני קורא מהעתון. הוא מספר שלאחר ששמו של המוזיאון הציבורי הוחלף בעקבות תרומה, אף אחד מהאוספים החשובים בקלן לא הגיע אליו. כל האוספים החשובים הגיעו למוזיאונים אחרים בגרמניה, הוא אומר בכתבה מ"הארץ", אף אחד מהתורמים

- 56 -

לא רוצה להיות בצילו של תורם גדול. מקבלי ההחלטה צריכים לדעת שהוספת השם תיצור בעיה עם אוספים גדולים, גם אם יהיו חללים גדולים כדי להציג אותם. אני אומר שבמקרה של היכל התרבות פנו לאונסק"ו וחולדאי התעורר. עכשיו אני קורא את הצעת ההחלטה, אני קורא את סעיף ז' בהצעת ההחלטה, ואני קורא שהמוזיאון ייקרא: "THE TEL-AVIV MUSEUM OF ART-SAMMY AND AVIVA OFER MUSEUM". זה כבר קצת מצחיק, אבל אז כתוב – או בשם אחר שיוסכם עליו בין הצדדים. זאת אומרת- מתחילים מזה, THE TEL AVIV MUSEUM OF ART - SAMMY AND AVIVA OFER MUSEUM, ויכול להיות שבהמשך יחליטו על שם אחר, אולי SAMMY'S ART GALERY, הגלריה של סמי. או נניח- אצל אביבה בגלריה, אני יודע: יחליטו על שם ביחד לפי סעיף ז, והשם החדש ייקבע על הבניין החדש, בכניסה הראשית של המוזיאון, על כל בנייני ואגפיו, על כל כניסה משנית ובאולם הכניסה הראשי באופן הולם, בולט וברור כשגודל האותיות וצורתן ראויים וזהים לאותיות המילים: מוזיאון תל-אביב לאמנות. באמת יפה.

ואני קורא בסעיף ט', לא פעם אני שואל את עצמי- מהי ההגדרה של נצח. נצח מילה קשה, נצח קשה להגדיר, היום אני יודע שנצח שווה 20 מליון. סעיף ט: בכל מקרה שם הבניין החדש שיוקם לא ישונה, והנצחת התורם בו תימשך לעד. לעד. 20 מליון – שווה נצח.

אני חושב שהחלטה זו מביישת אותנו, פשוט מביישת אותנו, מבטלת אותנו, מבטלת את האמנות, מבטלת את התרבות, מבטלת את חבר הנאמנים של המוזיאון ואת מועצת העיר, לצערי גם את מועצת העיר, אולי הוא לא רואה זאת כך, אני חושב שזה כך. לא לעניין. צריך להודות לתורם, צריך לראות אם הוא מוכן לתת את הכסף גם בלי ששמו יהיה באותיות זהות ובולטות לנצח נצחים, כמו השם מוזיאון תל-אביב או בשם אחר שיוסכם בין הצדדים בהמשך. על כל אגפיו! על כל אגפיו!

ואם הענווה נתרחקה מאתנו, אולי צריך לאמץ לפחות את הצעתו של מר אזולאי, ולהמתין ולראות אם חבר הנאמנים יכול להביא את אותה תרומה מתורמים שונים, בלי שהם דורשים ששם יהיה כתוב על כל קיר ועל כל פורמאיקה ועל כל פינה ועל כל תג של כל שומר. אם זה לא היה אמיתי- זה היה מצחיק, זה נשמע כמו מערכות של החמישייה הקאמרית. אני מאוד מקווה שאפשר לתרום כסף בלי לדרוש שגם חדר השרותים במוזיאון יהיה קרוי על שמו של אדם זה או אחר.

אני מקווה שלא תהיה לנו עיריית תל-אביב על-שם סמי ואביבה עופר. תודה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר וירשובסקי:

חברות וחברי מועצה, יו"ר המועצה, ראש העירייה, כי אני רוצה לדבר לאוזניך לא במעט הפעם.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אתה לא רוצה כרגע לדבר לאזני, אתה רוצה לדבר לאזני האחרים. כי דיברת לאזני הרבה מאוד.

מר וירשובסקי:

נכון, הואיל ודיברתי אל אזניך, והדברים לא נקלטו, אני מדבר אל אזנים אחרות.

מר חולדאי - ראש העירייה:

לאזני דיברת הרבה, עכשיו אתה צריך לדבר אל הקהל. זה בסדר גמור.

מר לוינטל:

עכשיו דבר לאזני. אזני שמעו כל כך הרבה שטויות היום.

מר וירשובסקי:

עכשיו, אחרי שקיבלתי הכשר, אולי יותר לי לדבר.

מר שומר - היו"ר:

קלקלת. שמענו.

מר וירשובסקי:

אדוני היו"ר: לפני שאני אגש לעצם ההתנגדות שלי להצעת ההחלטה הזאת, שהיא ההחלטה אולי החמורה ביותר שאי פעם נתקבלה במועצת העירייה הזאת,

מר אלנתן:

יותר מהשיפוץ של היכל התרבות? זה לא יכול להיות.

מר וירשובסקי:

שם זה לא נתקבל.

אני חושב שזו החלטה גרועה ביותר, ואני הולך לנמק מדוע. אבל לפני זה יש לי כמה הערות פרוצדוראליות- שהייתי רוצה להשמיע אותם גם באזני היועץ המשפטי. הרי אנתנו כאן עוסקים באישור שהוא אישור כספי. אנו אומרים שאנו כאן משעבדים 10 מליון דולר, מליון אחד מהתקציב של השנה ו- 9 מליון מהתקציב של שנת 2006. לא היה על הנושא הזה שום דיון בוועדת הכספים של המועצה, אלא ישר הועבר הדבר מההנהלה למועצה. לדעתי,

מר מסלאוי:

לא יכול להיות.

מר וירשובסקי:

איפה היה דיון? איפה היה דיון בוועדת הכספים? לא היה דיון בוועדת הכספים.

מר לייבה:

יש - 7 מליון שח' בתקציב העירייה.

מר וירשובסקי:

ה - 7 מליון, שזה המליון של שנת 2005, נניח זה אושר בתקציב של השנה הזאת. ומה עם ה - 9 מליון הנוספים? מתי זה נידון?

מר לייבה:

זה לא נדון.

מר וירשובסקי:

זה לא נידון אפילו פעם אחת. אפילו זה לא הוזכר באיזשהו מקום.

מר לייבה:

גם לא מאשרים את זה.

מר וירשובסקי:

עכשיו תראו רבותי, אני פונה ליועץ המשפטי: האם זה חוקי? אנו מחר ובעוד שבועיים דנים בתקציב עיריית תל-אביב לשנת 2006, וכבר היום משעבדים 9 מליון מאותו תקציב. איזה מן דבר בלתי חוקי זה? אני לא זוכר בכל חיי, ואני עשרות שנים בעירייה, שנתקבלה החלטה בלתי חוקית כזאת. ועכשיו, חברות וחברי המועצה, זה לא עניינו של ראש-העירייה, זה עניינכם אתם. אם אתם שותפים לדבר כזה אתם שותפים לא רק להחלטה גרועה, אתם שותפים להחלטה בלתי חוקית. זה דבר ראשון.

דבר שני, אני רוצה לשאול: ממתי מביאים על נושא כל כך חשוב, אני מבקש מכם שתקשיבו לי, על נושא כל כך חשוב, לא חוזה מפורט-דבר דבור על אופניו, אלא איזשהו תקציר. מאין לי לדעת מה יהיה בסעיפים האחרים? מאין לי לדעת איך יהיה מבנה החוזה? האם כאשר ראש העירייה הביא את הדברים לידיעת ההנהלה- שרוצים תמורת התרומה של 20 מליון דולר לקרוא את הבניין על-שמו, האם הוא אמר לנו שהתורם תובע שיהיה רישום אזהרה בטאבו?! שלמעשה העירייה לא יכולה לעשות בבניין המוזיאון ככל העולה על רוחה אלא צריכה לשאול את התורם. מישהו ידע על זה? אתם יודעים על זה? עד יום חמישי בשעה 13.00 שקיבלתם את הנייר הזה- אף אחד מכם לא ידע, ועכשיו זה מופיע באיזה מן הסכם צנוע בתוך החוזה הזה, החוזה? התקציר לחוזה. ואני חושב שאנחנו לא עוסקים בעניינים שעיריית תל-אביב מאשרת אותם, הרבה יותר קטנים, תרומות הרבה יותר קטנות, חוזים הרבה יותר קטנים, אנו מאשרים חוזים, וכאן אנו מאשרים תקציר של

- 59 -

חוזה. לכן אני מציע שהיועץ המשפטי יגיד לנו האם באמת אנו יכולים בלב שקט לאשר את הדבר הזה, גם בגלל הפגם שאנו מאשרים בלי וועדת כספים, גם מפני שאנו מאשרים למעשה התחייבות לשנת 2006 מבלי שנדון התקציב של 2006, וגם מפני שאנו מאשרים פיסת נייר ולא הסכם מפורט על כל סעיפיו. זה, אני רוצה לומר, אחד הדברים שמטריד אותי- הייתי אומר מבחינת הצורה, מהבחינה הפורמלית. אם הכל בסדר, אם היחסים הם טובים והגונים בין שני הצדדים, אז מביאים חוזה ומאשרים אותו, אבל יתכן מאוד שלא כל הדברים עדיין משויפים, אז מביאים לנו תקציר חוזה, יאשרו את זה, ואחר כך יביאו לנו טיפין טיפין כל מיני דברים.

דבר נוסף: רבותי, מדובר פה על 45 מליון. 45 מליון שאף אחד פה לא יודע בדיוק מהיכן צמח הסכום הזה, אבל אני אומר לכם: מי שקורא את ההסכם הזה או את תקציר ההסכם הזה, צריך לראות שכל מה שזה יעלה יותר מה - 45 מליון הציבור ישלם, דרך העירייה ודרך חברת המוזיאון. אז אני עוד לא זוכר במדינת ישראל הסכם או תכנית שקבעו לה X מליונים, שהיא אכן עלתה כך. זה יעלה הרבה יותר, וזה יפול על השכם של תושבי עיריית תל-אביב ועל חשבון כל אלה שבאים לבקר את המוזיאון, כי זה יכלל בכרטיס.

רבותי, אני חושב שאנו כאן הולכים לעשות אחד המעשים הקשים והחמורים ביותר שאנו עשינו בקדנציה הזאת ובקדנציות קודמות, ולא בכדי התפרסם היום מאמר ראשי בעתון "הארץ" שמבקש שיקול דעת נוסף במוזיאון. בימים אלה, שכל כך הרבה דברים קורים במדיניות פנים ובמדיניות חוץ ובענייני חברה וכלכלה, מוצא העתון הרציני הזה, עתון "הארץ", זמן ומקום לפרסם מאמר ראשי בנושא הזה. כנראה שהנושא הזה הוא עמוק ונוגע להרבה אנשים, ומעורר רוגז וכעס רבים. אני חושב שאנו צריכים גם להיות קשובים לזה ולבחון את עצמנו- האם אכן הדבר הזה הוא נכון ומוצדק. ואני פונה דווקא לאנשי הרווחה כאן, ואני אף פעם לא מערב רווחה ואמנות, אבל אני בכל זאת מרשה לעצמי לשאול אתכם: כאשר אנו רבים ומתווכחים על 40,000, על 50,000, ועל דיין גאה מאוד על זה שהיא הקטינה את המחיקה של הקיצוץ של תקציב הרווחה ב - 4 מליון שח' לאיזה סכום יותר קטן, וכאן אנו רוצים לקבל היום החלטה על 9 מליון דולר שאנו מאשרים!

גב' דיין:

שאחרת ילכו לרווחה?! בוא אל תיתמם מרדכי, תעשה לי טובה. זה לא כסף שילך לרווחה.

מר וירשובסקי:

יעל, אני לא אומר שה - 9 מליון האלה ילכו לרווחה, אבל הקלות שבה אנחנו מאשרים 9 מליון דולר, כשאנחנו רבים על 40,000 שח' באיזשהו מקום,

גב' דיין:

גם 10 שח' זה לא בקלות, אז תדבר על עצמך.

מר וירשובסקי:

אני מדבר אליך. אני מבין שבליבך קשה לך להשלים עם ההצבעה,

גב' דיין:

אל תתרגם, לא את הלב שלי, לא את הראש שלי, אני דוברת בשל עצמי מאוד רהוט.

מר וירשובסקי:

זה נכון. רק בשביל עצמך, מפני שאת לא מדברת בשם מפלגתך, אז רק בשל עצמך. זה בסדר, טוב, נעזוב את זה.

ק ר י א ו ת

גב' דיין:

באיזה מפלגה אתה?

מר וירשובסקי:

יקירתי יעל דיין, אם מושכים אותי בלשון אני יודע לענות, אבל נעזוב את זה.

גב' דיין:

אל תגיד לי מה מפלגתי חושבת.

מר וירשובסקי:

אני לא אגיד לך שום דבר.

אני רוצה לבקש מכם שאתם תראו את המסמך הזה ואתם תגידו לי: האם באמת אנחנו לא מספיק, אנחנו עיריית תל-אביב לא מספיק נאמנים ולא מספיק מהימנים על הצד השני, שצריך לפרט שאנו צריכים להתחייב ולרשום בטאבו שלא נוכל לעשות כל פעולה בלי לקבל את האישור של הצד השני!! איזה מן חוזה זה!! מה? אנחנו איזה חברה מפוקפקת?

גב' הרץ:

כן.

חברה מפוקפקת מאוד.

מר וירשובסקי:

אנחנו מועצת עיריית תל-אביב, אנחנו עיריית תל-אביב.

מר לוינטל:

מועצת גומי.

מר וירשובסקי:

אני חושב שאנו היינו יכולים בהחלט לערוך, אפילו אלה שמסכימים לתנאי הכניעה האלה, ואני רואה בדבר הזה תנאי כניעה של צבא מובס, ואני מתפלא שראש-עירייה- שהוא איש לוחם וחייל בעבר, וגם הוכיח עכשיו אומץ, הוא מוכן לחתום על נייר כזה. הנייר הזה מבייש בצורה בלתי רגילה,

גב' דיין:

את חיל האוויר, את הטייסים הקרביים. זה מה שאתה אומר. בחיך, בואו לא ניסחף כאן.

מר וירשובסקי:

אדוני היו"ר, אני נגד האמזונה הזאת לא יכול להילחם.
אני רוצה לומר שאני חושב שהמסמך הזה הוא מסמך כניעה,

מר שומר - היו"ר:

חבריה, אני לא הגבתי. שקט.

מר וירשובסקי:

עכשיו אני רוצה לגשת ולהגיד כמה דברים שביחס לעצם ההסכם.
קודם כל אני חושב שכעקרון לא צריך להיות הסכם שמעביר מוסד עירוני, מוסד עירוני ותיק, קבוע ומפורסם בעולם, על-שם אדם פרטי, או גם להוסיף את שם האדם הפרטי לשם של המוזיאון. אל תחשבו שזה רק ישא אותיות קטנות בבניין למעלה, זה על כל נייר מכתבים, זה על כל חדר, זה על כל מקום. רציתי באמת לשאול גם אם השרותים ישאו את השם עופר. מפני שהדברים הם כל כך מפורטים, וכל כך מכירת חיסול של העירייה.

מר שומר - היו"ר:

מרדכי, יש לך עוד חצי דקה.

מר וירשובסקי:

לא לא לא. אני מבקש מחברי לתת לי עוד 10 דקות.

מר שומר - היו"ר:

ממי אתה מבקש?

מר וירשובסקי:

אני מבקש את זה מויסנר.

מר לייבה:

אין דבר כזה.

מר שומר - היו"ר:

קודם כל יש דבר כזה.

מר וירשובסקי:

מה זאת אומרת? ימים ימימה, עוד לפני שאתה כיהנת פאר פה.

מר שומר - היו"ר:

קדימה, תמשיך.

מר לוינטל:

זהר שביט מפריז שולחת לך עוד 10 דקות.

מר וירשובסקי:

מזהר שביט אני מקבל רק חצאי שעות. אדם שנמצא 8 חודשים שם, 10 דקות לא מספיק לי. אני רוצה לומר, אנו מוסרים את הבניין הזה, לא את הבניין החדש שמוקם - שלא היה ויכוח מצד אף אחד בשום מקום וגם לא מצדי - שבשביל הבניין החדש שמוקם - ייקרא על-שם עופר. הוא אמנם תורם פחות מחצי, ואולי הרבה פחות מחצי, מפני שכאמור - כל מה שזה עולה מעל 45 מליון מכיסנו זה ישולם, אבל אמרנו - אדם נותן דחף ומאפשר את בניית הבניין הזה, אז אפשר לקרוא את החלק הזה על שמו. אבל לא, הוא לא מסתפק בזה, האיש אומר - לא, אני רוצה לקבל את השם של כל הבניין על כל חלקיו, על כל אגפיו, על כל פיסת קרקע שלו. ואז, כשאנחנו עוררנו את הדבר הזה בישיבה, גם בישיבת ההנהלה וגם בישיבת ההנהלה של המוזיאון, אז ראש העירייה אמר - אני הצעתי לו את הדבר הזה - שהוא יקבל את הבניין, הוא אמר: TAKE IT OR LEAVE IT, אני נותן 20 מליון בשביל כל הבניין. רבותי, יש רגעים שגם אם חושבים שכדאי לעשות משהו מפני שסוף סוף יהיה לנו עוד אולם למוזיאון, שעל זה יש גם חולקים, אבל אני לא נכנס לזה, אני מוכן לקבל את זה, אני הצבעתי בעד החלק הזה. אם אנחנו נותנים לו את הדבר הזה - אני חושב שעשינו מעשה רב ויפה. אבל לא! האיש אומר - אני רוצה הכל. ומה קורה? עיריית תל-אביב נכנעת ומתקפלת בשביל 20 המליון האלה ונותנת לו הכל. רבותי, זו טעות, זה מבייש, אבל זה גם מסוכן, מפני שזה תקדים מסוכן ביותר. זה גם תקדים מסוכן רבותי, מפני שכבר כאן הוזכר, נדמה לי על-ידי רון לוינטל. יש מכתב של אחד התורמים - שהוא מודיע שברגע שמועצת העירייה תאשר את זה הוא מוציא את אוסף התרומות שלו מהמוזיאון. וזורק ההתחלה, יבואו אחריו אחרים. זאת אומרת - שמה שאנו עושים, אנו נותנים את הבניין כולו למישהו, התוצאה היא לא שאנו מקבלים את הבניין, אלא אנו גם מפסידים אוספים. ואני חושב שמוזיאון בנוי על אוספים לא פחות ממה

- 63 -

שהוא בנוי על קירות. ואני חושב שאנו חייבים לקחת את הדבר הזה בחשבון, ואנו חייבים להיות מספיק רגישים לדבר הזה.

רבותי, המדובר הוא לא באיזשהו בניין שכל כולו נבנה על-ידי תרומה, ואני גם מדבר על המוזיאון והקומפלקס כולו. המוזיאון הזה הוא המוזיאון של תושבי תל-אביב, של תושבי מדינת ישראל שבאים, ומהכרטיסים שלהם, ומהתרומות שלהם, ומההופעות שהם באים לראות ולשמוע במוזיאון מחזיקים את המוזיאון, ולכן זה נקרא מוזיאון תל-אביב. אז עכשיו באה מועצת העירייה ולוקחת את זה מהם. באיזה זכות יש לנו לעשות את הדבר הזה?! אל תתפתו. אומרים, בלאו הכי מה יהיה, הרי זה ייקרא הלאה מוזיאון תל-אביב, ישכחו שזה עופר. אז עופר כבר דאג לפי החוזה, שבכל מקום ועל כל דבר, זה הכל יהיה עופר ועופר ועופר. קוקה קולה לעומת זה- זה משחק ילדים. ומה שיוצא, הרי מותר לתת בתוך הבניין אולמות על-שם אנשים אחרים- אם זה פנוי, בחוץ שום דבר, רק השם עופר. לא תל-אביב, עופר! אני אומר לכם שאני לא יודע איך אנו הגענו לדרגה כזאת, שבשביל 20 מליון דולר- שזה הרבה, זה הרבה בשביל כל אחד מהאנשים שיושב פה, מוכנים למכור נכס ששייך לכל הציבור.

לכן אני מציע שאנו היום לא נקבל החלטה, מפני שהדבר לא ייגמר גם אם נקבל החלטה חיובית, כי על דבר כזה צריך ללכת לבית משפט ולראות אם ההחלטה שנתקבלה- שלא בדיון בוועדת הכספים, יום לפני שדנה וועדת הכספים בהצעת התקציב, אם זה חוקי, אם זה הוגן, אם זה מוסרי ואם זה מוצדק. אבל אני מציע שאנו נקבל את העצה של עתון "הארץ" ונעשה שיקול דעת נוסף בעניין המוזיאון. נדון בנושא הזה, נראה את הדברים החיוביים והשליליים ונקבל החלטה שקולה והגונה בעניין הזה. לעת עתה הדיון היחידי היה דיון חפז של אולי 25 דקות בהנהלת העירייה, אני לא מדבר על הנהלת המוזיאון, להנהלה יש שיקולים אחרים. במועצת העירייה, רק הנהלת העירייה דנה במשך 20 דקות, לא וועדת כספים, ואם זה נקרא דיון במועצה- ששמענו רק 3 חברי מועצה ולא את הדעה של אנשים אחרים, זאת לא השמעת דעה.

גב' דיין:

זה נדון פעמיים.

מר וירשובסקי:

לכן אני גומר ואני אומר- אני אמשיך להאבק על הדבר הזה, כי אני חושב שאנו ירדנו לשפל המדרגה בעניין הזה. אני מציע לכל חברות וחברי המועצה- לא לתת היום יד להחלטה הזאת, אלא לדון פעם נוספת בנושא הזה לעומק העניין ולראות את כל הקשיים ואת הבעיות.

מר לוינטל:

תן הזדמנות לתורמים להביא סכום.

מר וירשובסקי:

כן. אני רוצה לומר עוד דבר אחד, מר לוינטל הזכיר לי את זה, וזה חשוב שיירשם בפרוטוקול.

גב' הרץ:

כל מילה פה- חשוב שתרשם.

מר וירשובסקי:

אני רוצה להגיד דבר אחד: שאחד מהאנשים שהשתתפו בהנהלת המוזיאון והצביע בעד התכנית הזאת הציע לראש-העירייה וגם למנהל המוזיאון – לעכב לפרק זמן את אישור התכנית הזאת, כדי לאפשר דרך אלטרנטיבית- לאסוף את ה - 20 מליון הדרושים, ולערוך חוזה הוגן שהעירייה ותושביה לא יצטרכו להתבייש בו. אני מציע להענות לבקשה הזאת.

מר שומר - היו"ר:

תודה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר לוינטל:

וצריך לתת להם הזדמנות לאסוף את הכסף הזה.

שאלה:

ממי?

מר לוינטל:

מתורמים אנונימיים או מתורמים יותר צנועים. זו הצעה טובה מאוד, אם הם יכולים לעשות את זה.

קריאה:

צריך לתת להם זמן- שיעשו את זה.

גב' הרץ:

האמת היא, שאני קצת מקנאה בוירשובסקי, שלקח לו כל כך הרבה שנים, שלקח לו כל כך הרבה זמן, עד שהבין כמה המקום הזה הוא בלתי נסבל ומושחת. הלוואי שהייתי יכולה עד לגילך ומעבר לזה, להגיע עם התחושה של התמימות והאופטימיות- שבאמת אפשר פה להביא דברים. תדע לך שההחלטה הזאת, הצעת ההצעה הזאת היא לא חוקית, מלכתחילה. זה מתחיל ככה: ראשית, לא העבירו את זה בוועדת כספים. למה? 20 מליון דולר כמו שהראיתי לכם קודם, תרומה של 3,000 שח' מביאים לאישור לוועדת כספים ואחר כך זאת הדרך. את זה לא מביאים. לוועדת הנצחה-ועדת שמות, לא הביאו. למה? ככה. מביאים, כאשר מדובר על רחוב או מקום ציבורי אחר, מביאים. אני רוצה רק לומר לכם בעניין חובותיה של עירייה בנושא של קריאת שמות במקומות ציבור. נאמר במפורש שהעירייה לא תקרא מקום ציבורי על-שם של אישיות, אלא אם כן זימנה מועצת העירייה

- 65 -

את בני משפחתו של האישיות, שניתן היה לאתרם במאמץ סביר, להופיע בפניה או לפני וועדה שקבעה ולהשמיע טענותיהם. העירייה לא תשנה שם מקום ציבורי, אלא אם כן התקיימו כל אלה: הודעה על כוונה לשנות את שם המקום הציבורי התפרסמה בעתון, במשרדי העירייה ובמקום ציבורי הנוגע בדבר, חודש לפחות לפני הדיון במועצת העירייה על שינוי שם. לנו כידוע, כמו שאמר פה וירשובסקי, העבירו את החומר ביום חמישי ב- 14.30 אחר הצהריים, בתקווה שחברי המועצה כבר לא נמצאים ויגיעו ביום ראשון, ויתחילו לראות מה צריך לעשות עם זה, ואולי לא יספיקו לקרוא.

גב' להבי:

אחז לא ענה- לא לך ולא לוירשובסקי על וועדת הכספים. אני רוצה לשמוע את תשובת אחז. אולי זה מיתר את המשך הדיון.

גב' הרץ:

אמרתי קודם, יושבים פה שני יועצים משפטיים, ואמרתי לך- אני מכירה אותם כבר שנים. שרי, כשהיא לא עונה, תדעי לך- יש פה, מעבירים דבר שהוא לא חוקי. אחז, במשך שנים לא ענה, עד שהלכתי אתו לבג"ץ, עכשיו הוא התחיל לענות. והוא עונה על פי הפרשנות שלו לטובת ההצעות של ראש-העירייה, כי ככה הוא מפרש את התפקיד שלו. אני כמובן לא מקבלת את זה, אני חושבת שהוא נאמן הציבור והוא צריך היה,

מר לייבה:

אז תענה.

גב' הרץ:

אומרים לו פה- אל תענה.

מר לייבה:

אומרים לו- תענה. אומרים לו-תענה. היא רוצה לשמוע, תענה.

גב' הרץ:

בסוף הדברים שלי.

מר וירשובסקי:

אני חושב שזה קצת לא הוגן.

גב' הרץ:

O.K. הפרסום בעתון צריך להיות כאמור בסעיף 1 א' לחוק התכנון והבנייה, בשינויים המחוייבים. מועצת העירייה איפשרה לנציגות המקום הציבורי או לנציגות הדיירים המתגוררים

- 66 -

בסמוך למקום הציבורי. בעניין שלנו זה באמת לשמוע מה תושבי העיר רוצים, ויש פה עצומה של 2,000 איש. וכאדם שמתעסק הרבה בהתנגדויות ובהחתמת עצומות- זה עצום, זה ענק. 2,000 איש שמגיעים לכדי חתימה על עצומה, זה אומר שיש פה עשרות אלפים איש שחושבים את העמדה הזאת, כי זה בדרך כלל הולך בפרופורציות האלה.

יותר מזה: היה שם המקום הציבורי שאותו מתכוונים לשנות – שם של אישיות, זה לא במקרה שלנו, אבל בכל זאת צריך לבוא ולהסביר למה בעצם רוצים לשנות. הכסף זה לא מספיק. זה שמקבלים 20 מליון דולר זה לא מספיק. אני רוצה להזכיר לכם חברי מועצה יקרים, שהיה לנו פה את הנושא של בוכמן לפני 5 שנים, ופה סרבו לקבל את התרומה, והיה על זה סיפור גדול. אז אני, מה שאני באה להגיד עם העניין הזה, שצריך להסביר למה עושים את זה. הלמה הזה הוא לא פשוט, כי הרי המוזיאון הזה קיים כבר כמה שנים, ולמוזיאון הזה יש כבר כמה תורמים. אני מודיעה לכם שהיו צריכים להגיש פה לפני חברי המועצה, לומר לנו מה שווי התרומות באוספים שניתנו למוזיאון, שנתרמו למוזיאון, ולמה דווקא נבחר אדם מסויים שעל-שמו המוזיאון ייקרא. יש לנו פה, בנוסף לעניינים שבגנם אי אפשר לעשות, ואני אומרת שאנו לא יכולים לעשות את זה, אפילו לא רק לפי דין קריאת שמות על מקומות ציבוריים, ולעצם העובדה שזה לא עבר- לא בוועדת כספים ולא בוועדה לשמות והנצחה. אני רוצה להזכיר לכם את סעיף 197, חובת מכרזים. והסעיף הזה אומר כך: לא תתקשר עירייה בחוזה. ויש לנו פה חוזה. אמנם לא קיבלנו את החוזה, שעל זה אני תכף אדבר, אבל החוזה הזה לא הועבר אלינו ואנו לא יודעים על מה אנו מצביעים. אבל, לא תתקשר עירייה בחוזה להעברת מקרקעין או טובין, להזמנת טובין או לביצוע עבודה, אלא על פי מכרז פומבי. בעניינינו, תוכלו לראות שבסוף ההצעה מדובר על רישום ברשם המקרקעין לפי סעיף 128, מדובר פה בהערת אזהרה. זה אמנם לא העברה מבחינת עשייה קניינית, אבל זה בהחלט עשייה של חוזה, עשייה אובליגטורית, זה עשייה במקרקעין, שאנחנו לא יכולים לעשות את זה בלי לעשות מכרז. ואם נוציא מכרז ומישהו יבוא ויתן 40 מליון דולר?

מר מזרחי:

אני בעד. שיבוא רק.

גב' הרץ:

מה זה הדבר הזה?! אתם לא יכולים לעשות את זה. לא פרסמתם מכרז! לא נכנסתם לוועדת כספים, לא נכנסתם לוועדת שמות! אחר כך, כשהדברים האלה מתפוצצים, הולכים לחברי המועצה הקטנים. דורון, אל תישן פה, באמת, אתה רוצה, לך תנח שם.

מר ספיר:

אני מקשיב לך קשב רב.

גב' הרץ:

אבל יש פה חברים שלך שישבו בחקירת משטרה על דברים שאחרים לקחו עליהם כסף. אני חושבת שאתה כעו"ד צריך פה להזהיר, מאחר שהיועץ המשפטי לא עושה את זה, להזהיר את חברי המועצה שיושבים פה- שזאת עבירה פלילית. עכשיו, אני רוצה בעניין הזה, אתה שאלת- סעיף 200 אומר: אחריות אישית שמורה. האמור בסעיף 199, שזה סמכות לחתום או לא לחתום על חוזה כזה, ואין סמכות לחתום, ואתם פה בהצבעה שלכם תעברו על עניין הסמכות, לא יתפרש כפוטר מאחריות אישית את החותם בשם העירייה, ופה זה את המצביע בשם העירייה, ואי אפשר לעשות את זה. אני רוצה לומר לכם עוד דבר: כמו שאמרתי, ואני רוצה להקריא את זה: חברת המוזיאון מתחייבת לרשום בלשכת רישום המקרקעין הערה על צורך בהסכמה לפי סעיף 128 לחוק המקרקעין- 1969, לפיה יצויין שעשיית עיסקה בידי המוזיאון ו/או העירייה, ו/או העירייה בקרקע, מותנית בקבלת הסכמה בכתב מאת התורם. אני מודיעה לך, תראה, את החוזה אתה לא מעביר לנו ואני לא יכולה לראות. לפי מה שאני רואה בסעיף הזה, ופה כולנו אנשים כשרים לכהן במועצת עיר, אז אנו בוודאי נחשבים על ידי הרשם כאנשים כשרים לחתום על חוזה, אנו פה עושים עיסקה במקרקעין בעצם, בסופו של דבר. על מה? על 20 מליון דולר?!

מר מזרחי:

על מה? הוא מתכוון לעלות על המקרקעין?

גב' הרץ:

על - 20 מליון דולר?! על זה שאנו לא עושים מכרז?!

מר שומר - היו"ר:

גילה,

גב' הרץ:

אני עוד לא סיימתי, ומסלאוי אתה נותן לי 10 דקות נכון? עד שאני אסיים פה.

מר מסלאוי:

אני מדבר.

גב' הרץ:

מיטל, את נותנת לי 10 דקות?

גב' להבי:

ובלבד שתזדרזי.

גב' הרץ:

תודה.

קריאה:

הבטחת לקצר.

גב' הרץ:

אני מקצרת. בוא, אני רוצה לומר לך: העניין הזה יגיע לערכאות משפטיות.

מר מזרחי:

אם יגיע, אז למה את מאריכה?

גב' הרץ:

כי אני מבקשת להגיע במצב כזה שבו אמרתי, לפי מיטב הבנתי, אני מתארת לעצמי שבנוסף אני אקבל ייעוץ משפטי. תראו, הבריחה שלכם אל היועץ המשפטי והבריחה שלו על פי פרשנות, ישיבה אחרי ישיבה באמת, והוא בחור נחמד מאוד.

מר מזרחי:

אני רוצה לשמוע את דעתו.

גב' הרץ:

בסדר, גם אני הייתי שמחה לדעת את דעתו.

גב' להבי:

תני לו אפשרות לענות לך.

גב' הרץ:

אז אני מבקשת לקבל תשובה, ואחר כך אני אמשיך.

עו"ד בן-ארי:

תשובה למה?

גב' הרץ:

לשאלות שאני העליתי: למה אנו לא מקבלים פה את ההסכם?

מר לייבה:

תקבלו.

גב' הרץ:

מה זה תקבלו? אנחנו מצביעים עכשיו. אתה מוריד את זה מסדר היום?

מר לייבה:

לא.

גב' להבי:

אנחנו רוצים לשמוע את היועץ המשפטי.

מר מסלאוי:

את שואלת אם זה חוקי.

גב' להבי:

אנו מבקשים לשמוע את אחז.

מר לייבה:

בבקשה. הנה, חבל על הטיעונים שחוזרים, אחז יכול להבהיר את הנקודה.

גב' הרץ:

לא, הוא מסרב לענות, זו פעם שלישית.

גב' להבי:

תני לו לדבר.

גב' הרץ:

הנה, אני נותנת לו לדבר.

עו"ד בן-ארי:

את רוצה לגמור, או שאני אדבר?

גב' הרץ:

לא. תדבר, ואני אחריך, יש לי פה עוד דברים.

מר שומר - היו"ר:

לא, רגע, רגע, השאלה היא זו לסדר. אתה תענה לה והיא עוד תמשיך? זה לא הולך ככה.

גב' הרץ:

למה לא?

מר שומר - היו"ר:

כי את גומרת והוא עונה. אי אפשר לעשות את הפינג פונג כל הזמן. אז תגמרי את הטיעון שלך, וניתן אחר כך ליועץ המשפטי להשיב.

גב' הרץ:

לא, זה לא אחרת, יש פה דברים שהם מאוד זה.

מר שומר - היו"ר:

אם את שואלת על סדר, זה הסדר. תטעני והוא יענה לך.

גב' הרץ:

יש אנשים שתרמו. מעבר לשאלה שאני שאלתי- מה סכום התרומות שניתנו למוזיאון על ידי תורמים שונים, ואני מבקשת לחשב אותם גם על פי הזמן שזה נמצא במוזיאון- לעומת ה - 20 מליון דולר האלה, שאני חושבת שהתרומות שניתנו עד היום הן תרומות לעין שיעור גדולות מהתרומה הזאת, אני גם מבקשת לדעת בסעיף ד' כתוב: אם כספי התורם והעירייה לא יספיקו למימון. מה זאת אומרת אם? מה? יוצאים להרפתקה ולא יודעים? יש תכניות? מישהו יודע מה הולכים לעשות?

מר לייבה:

כן.

גב' הרץ:

אני יודעת שאני במקצוע שלי, אז לוקחים 10% לפה, 10% לשם. אבל מישהו ראה פה תכנית? מישהו יודע על מה מדובר? אין תשובה, אני מבינה שאין.

מר מזרחי:

כן. באחת הישיבות ראינו את השקפים, נדמה לי של המנכ"ל.

גב' הרץ:

שקפים או תכנית? זו תכנית של ועדת תכנון ובנייה? אם זה המנכ"ל הציג לך.

גב' דיין:

את שאלת, אני רוצה לענות לך: התכנית במלואה פלוס ווידאו עליה והצגה,

גב' הרץ:

לא. תכניות.

גב' דיין:

את שאלת. את אומרת לא.

גב' הרץ:

את אומרת לי ווידאו. אני לא שאלתי ווידאו. אני מכירה את מצגות המירמה.

מר מזרחי:

הבעיה היא שאת לא מגיעה לכל הישיבות גילה.

גב' דיין:

תני לי לענות לך. התשובה היא לא- לא, אף אחד לא ראה, הוצג בפני פורום סגנים פעמיים.

מר שומר - היו"ר:

יעל תתמקדי, הוצג,

גב' הרץ:

פורום סגנים אמרת?

גב' דיין:

כן. סליחה. הוצג בפני פורום סגנים פעמיים- התכנית, עם פרוט, עם מצגת, עם שאלות שאופשר לנו לשאול וקיבלנו תשובות, ובכל אופן הסגנים שהיו שם, והיה שם גם מ"מ סגן, או את זה. אז אל תגידי שאף אחד לא ראה.

גב' הרץ:

אני שאלתי אם מישהו ראה, ומאחר שאף אחד לא ענה לי- הנחתי. אבל אני מודה לך, מסתבר לנו עכשיו שהמצגת והווידאו ותכנית, אני לא יודעת למה מתכוונים בתכנית, הוצגה בפני פורום סגני ראש עיר. וועדת תכנון ובנייה, ועדת המשנה של תכנון ובנייה, מועצה שמקבלת החלטה, אני לא ראיתי את זה, במועצה זה לא היה, זה אני יודעת. ואם זה המנכ"ל, אז זה גם לא היה בוועדת תכנון ובנייה. אבל זה היועצת המשפטית תוכל להגיד לי: שרי, זה היה בוועדת משנה לתכנון ובנייה?

מר לייבה:

בוודאי שלא. עוד לא התחלנו את התכנון.

גב' הרץ:

עוד לא התחלנו את התכנון.

מר לייבה:

עוד לא אושר. קודם צריך לאשר.

גב' הרץ:

אבל אנחנו יודעים שאנחנו כבר צריכים 45 מליון דולר, כש - 20 מליון דולר יבואו ממקור מסויים, מבלי שיצאנו למכרז. כך מתנהלת העירייה הזאת.

עו"ד בן-ארי:

מכרז למה?

גב' הרץ:

בסדר רגע, לאט לאט.

עו"ד בן-ארי:

מכרז למה?

מר לייבה:

מכרז לתרומות.

גב' הרץ:

כן נכון. אולי יש אנשים, כמו שיש אנשים שתורמים ולא העזו לבקש שהמוזיאון ייקרא על שם, גם בגלל הצניעות, גם בגלל שזו באמת תרומה מתוך הלב, אנשים יש להם והם רוצים לחלק עם הציבור.

גב' דיין:

אין מכרז על תרומות, אין דבר כזה.

גב' הרץ:

אתה מוכן לנסות להרגיע אותה!?

- 73 -

מר מזרחי:

לא כולם נותנים מתן בסתר.

גב' הרץ:

לא, יש כאלה, באמת.

מר שומר - היו"ר:

אני מבקש לשמור על כבודם של חברי המועצה, מצד כזה או מצד אחר. יש לך עוד 2 דקות לסיים.

גב' הרץ:

אני מבקשת שתרגיע את חברת מר"צ, שהיא אמנם,

מר מסלאוי:

מלאת מרץ.

גב' הרץ:

לא. זה בסדר, אבל אחרי ההסכמה לחברת כח אדם- הכל יכול להיות.

מר שומר - היו"ר:

אני מבקש לשמור על כבודם של כל אחד מאתנו.

תודה.

2 דקות ואת גומרת. אנא.

גב' הרץ:

עכשיו, ידעו לעשות פה הפרדה, בסעיף ט' כתוב כך: אם בחלוף 50 שנים ממועד פתיחת הבניין החדש לציבור יהיה צורך לבצע עבודות תחזוקה במוזיאון, חברת המוזיאון תפנה לתורם, או נציגו באותה עת, כי אנו מבינים שהיום,

מר שומר - היו"ר:

באותה עת, זה ברור. את מכירה את זה, זה באותה עת.

גב' הרץ:

עכשיו. העמיד התורם את התרומה הנוספת, ההנחה תימשך למשך 50 שנים. זאת אומרת, זה לא סתם חוזה ל - 50 זה 50 שנה עם אופציה.

עו"ד בן-ארי:

נכון.

גב' הרץ:

אומר היועץ המשפטי - נכון.

מר שומר - היו"ר:

את קוראת נכון.

גב' הרץ:

וודאי שאני קוראת נכון. אני גם מבינה נכון.

נעשה פה מעשה מירמה כלפי התושבים, וכלפי חברי המועצה - אני לא יודעת. חלק, מי שידוע על מה מדובר,

מר שומר - היו"ר:

הדברים ברורים, תסכמי גילה.

עו"ד בן-ארי:

למה מירמה?

גב' הרץ:

למה מירמה? כי זה לא עבר במכרזים, לא נעשה מכרז על עשייה במקרקעין, ואתה פה הולך על עשייה במקרקעין. לא העברת את זה בוועדת כספים, לא העברת את זה בוועדת שמות והנצחה, אתה מרסק את כל המהלך.

גב' להבי:

תני לו לענות. את לא נותנת לו לענות!

מר שומר - היו"ר:

מיטל,

גב' הרץ:

שתקי כבר.

מר שומר - היו"ר:

את נתת לה 10 דקות, יש לה עוד חצי דקה. את חייבת לסיים גילה. עשית את זה טוב, אבל,

גב' הרץ:

בכל מקרה מוסיפים: שם הבניין החדש שהוקם לא ישונה. כלומר, הבניין החדש שיוקם- שמו לא ישונה, זה הנצחת התורם בו- תימשך לעד. זאת אומרת, אפילו הם, אלה שרגילים לרמות אותנו במהלך כל הזמן, יודעים שיש גבול, אז הם מנסים להראות: הבניין מהכספים-לנצח, וזה רק ל-50 שנה הקרובות.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר שומר - היו"ר:

מר מסלאוי בבקשה, ואחר כך יענה אחז.

גב' הרץ:

למה שהוא לא יענה?

מר שומר - היו"ר:

הוא יענה.

רבותי, אתם מתנהגים עד עכשיו בסדר. תודה.

מר לוינטל:

כשמישהו מסיים מוחאים כפיים.

מר שומר - היו"ר:

אז מחאו.

רגע, אין שיחות ביניכם.

מר מסלאוי:

זו התייעצות.

מר שומר - היו"ר:

אדוני, חבר סיעת הליכוד.

מר מסלאוי:

בכוונה השתהית, כאילו,

מר שומר - היו"ר:

לא, אתם בסדר גמור, אני מעריך מאוד. קדימה, בבקשה. קונוטציה אמיתית- המשיך.

מר מסלאוי:

יו"ר המועצה, חברי המועצה:

אני רוצה להזכיר לכם, בזמן כהונתו של רוני מילוא, באמצע משהו, אז גם עלה שמו של סמי עופר.

מר לוינטל:

מותר להזכיר את שמו של רוני מילוא עכשיו?

מר מסלאוי:

במקרה הזה כן, יכול להיות שזה ישרת אותך. כי רוני מילוא אז גם הביא את הנושא של סמי עופר לפה, ואז בזמנו רצו לקרוא את ככר האופרה על-שמו של סמי עופר, ואם אני זוכר טוב- זה היה בסכום של 8-9 מליון דולר. אבל מה שקרה אז, זה לא עבר, אנשים פשוט לא רצו לשעבד את הככר. והיום אנו מדברים על המוזיאון.

מר לוינטל:

חבל, היינו יוצאים בזול. היה מקבל ככר והיה נסגר העניין.

מר מסלאוי:

אבל לא ידענו שנגיע לפה היום לדבר על זה. אז היית צריך להיות ולהזכיר.

גב' הרץ:

תן לי דבר אחד ששכחתי לומר, ואני מבקשת שזה יכנס לפרוטוקול: נאמן על הכספים מופקד אחז בן ארי, שזה דבר שאני חושבת שאסור שייעשה, מול נאמן של התורם, ומדברים על 50 שנה. זה אסור לעשות את זה.

מר לייבה:

לא 50 שנה, כל עוד הוא בתפקיד.

גב' הרץ:

אחז, זה כל עוד אתה בתפקיד? למה זה לא כתוב בנייר? למה אין לנו את החוזה?

מר לייבה:

זה כתוב בחוזה.

גב' הרץ:

אסור לכם היום להצביע על זה.

מר שומר - היו"ר:

גילה, את אמרת דברים. תודה. נא להמשיך.

גב' הרץ:

אבל אסור להצביע על זה. אין את החוזה.

מר שומר - היו"ר:

בסדר, שמענו. תמשיך שלמה.

מר מסלאוי:

האמת, מדברים על מליון דולר ב - 2005 ורק להזכיר לכם שאנו לא מזמן נאבקנו על כמה אלפי שקלים, וממשיכים להאבק, על טיפות חלב, על סמים,

גב' להבי:

על שפ"ח.

מר מסלאוי:

על החינוך, שזה כולל את השפ"ח. ובאמת על מאות שקלים, אלפי שקלים, ופה פתאום יש מליון דולר ב - 2005. מאיפה מביאים את הכסף הזה? ואנו מסיימים את 2005, וצריך 9 מליון דולר ב- 2006. אני חושב שבעת הזאת ממש לא צריך לדבר על כל כך הרבה כסף, ולטובת האדרת שמו, הזכרת שמו של סמי עופר על המוזיאון,

מר לוינטל:

ועוד בחייו.

מר מסלאוי:

עוד בחייו.

אני חושב שלא רק אנחנו כאן, בכל המדינה מדברים על הנושאים החברתיים, על כמה רעבים יש, וכמה מסכנים, וחד הוריות, והקשישים, ולדבר כאן על סכומים כאלה אדירים, ועל מה?

מר אלנתן:

זה לא מתאים לך.

מר מסלאוי:

אתה אל תגיד מה מתאים לי, בסדר!?

מר אלנתן:

אני יכול להגיד.

מר מסלאוי:

אתה לא יכול להגיד. אתה תגיד לי- הכסף הזה לא שייך, את הכסף הזה הביאו מהבית של מישהו
אולי? זה מה שאתה רוצה להגיד לי? אז בוא תספר לי מאיפה הביאו את הכסף.

מר אלנתן:

תרומות.

מר מסלאוי:

תרומות? כמה העירייה כאן צריכה לתת? אני לא מאמין!

ק ר י א ו ת

מר שומר - היו"ר:

רבותי, לא בטוח שכולכם התעסקתם בתרומות, זה נושא לא פשוט.

מר לוינטל:

תרומות של אנשים אנונימיים, תרומות של האנשים האלה שנותנים 10 מליון, לא רוצים שהשם
שלהם יהיה על כל אסלה במוזיאון?
אנשים צנועים.

מר שומר - היו"ר:

זה הרבה כסף.

מר מסלאוי:

אלנתן, אבל אם לא יהיה סמי עופר, בטוח תהיה קבוצת תורמים אחרת- שהיא תביא את הכסף.
אבל תהיה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר מסלאוי:

תהיה, אומרים לך שהכסף יבוא.
אבל למה צריך להשקיע כל כך הרבה כסף מכספנו לטובת הדבר הזה. כשאני מדבר על קשישים וחד הוריות זה לא מעניין אותך, אתה בא מאזור אחר בכלל נכון?

מר אלנתן:

מה פתאום.

מר מסלאוי:

מה פתאום, הוא אומר לי. אז לפחות אל תפריע. אני מבין שזה נחמד להיות בצד של האצולה ושל ההנהלה ושל המובילים, אבל אני אף פעם לא הפרעתי לך כשאתה מדבר, אז בוא, תן לי. אני לא רוצה להאריך, כמעט הזכירו את כל הדברים כאן. אני חושב שאנו צריכים להוריד את ההצעה הזאת, ואני מאמין שסמי עופר ימצא מקום אחר.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר חולדאי - ראש העירייה:

כבוד יו"ר המועצה, חברי מועצה נכבדים.
אני קודם כל רוצה להתנצל על כך שלא הייתי בזמן דבריהם של הדוברים הקודמים. אני פשוט לא מרגיש טוב. ישבתי בחדר השני, הקשבתי לכל מילה, שמעתי את כולם. אז אני קודם כל מתנצל. תראו, שמעתי את כולם פה, ואני רוצה להגיד- כולם צודקים, פרט לאלה שלא מדויקים בעובדות: ההצעה היתה לא לקרוא לכך, היה מדובר באותה תרומה של 8 מליון דולר ל - 10 שנים, אבל לצורך העניין לא זה העניין.
לפני 7 שנים כשנכנסתי לתפקידי, עיריית תל-אביב היתה במצב כספי נוראי. ואני רוצה להוריד נושא אחד- חשוב בעיני, לפני שאני מדבר על הנושא החשוב יותר. לפני 7 שנים כאשר נכנסתי לתפקידי, מצבנו היה קשה מאוד פה בעירייה. היה לנו גרעון גדול מאוד, שנתי, ומצבה של העירייה לא היה טוב. ואז, מי שזוכר, באו גם "דור-שלום", ישבו אצלנו כאן במועצה, אותה שלישייה של חבריה, אתה זוכר, שהגיעו עם הסיסמא של שינוי סדרי העדיפויות. ואני, שהגעתי אז לעיריית תל-אביב כמנהל גמנסיה "הרצליה", מאוד אהדתי את עניינם וגם הוכחתי את זה לאורך השנים. ואז עמדה שאלה עקרונית לגבי בניין הקאמרי החדש. מפעל הפיס הקציב אז 23 מליון דולר, והיה לנו ויכוח מאוד קשה, ואני אומר לכם שאני התחבטתי עם זה לילות, לא יום ולא יומיים, ולא הייתי רחוק מהכרעה שלא יבנו את הקאמרי. ומתוך, לא משנה מי אמר לי את מה שאמר, שאמר לי: תראה, לפעמים יש הזדמנויות בחיים, אם תעשה יהיה קאמרי, ולכל יתר הדברים ש"דור שלום" רוצים, בסופו של דבר נמצא את הדרך וזה יקרה. אני אומר לכם כאן היום שאחרי 7 שנים, לא ידעתי את זה אז, לקחתי אז, זה היה הימור גדול, זה בכל זאת היה סכום מאוד משמעותי- שאפשר היה להקים אותו כתות, גני ילדים, מתני"סים, כל מיני דברים שהוצעו אז. ולקחתי את

- 80 -

ההכרעה ויש לנו היום את הקאמרי החדש. ואני היום, 7 שנים אחר כך, מוכרח לומר שלפחות אני כראש עיריית תל-אביב יפו, למרות שהייתי בצד אחר בשלב הראשון, אני חושב שעשינו את ההחלטה הנכונה. בדיעבד גם התברר שהצלחנו לייצב את המצב הכספי והצלחנו לעשות את הדברים, ובסופו של דבר יש לנו היום את הקאמרי- עומד על תילו.

מה אני רוצה לבוא ולומר? אני רוצה לבוא ולומר: תרדו מהנושא של הכסף. זה לא הנושא פה. זה לא הנושא. אני לא אומר שכסף זה דבר לא חשוב, אבל אנו מוציאים כל הזמן כספים על כל מיני דברים, שכל הזמן אפשר לבוא ולומר כן ולא. אני רוצה לומר כאן שלפחות לחלק מסויים של דוברים שהיו פה, לא היו פה הרבה, אני כמעט אומר- כשאומרים לך כל הזמן לא, זה לא לבנות כבישים ולא לבנות ביוב ולא לבנות זה ולא לבנות זה, כי כל הזמן מצביעים נגד, אז רגע, אז מה כן? ולכן צריך קצת מידה של איזשהו איזון בעניין.

אז השאלה היא לא שאלת הכסף במובן הפשוט של העניין.

השאלה היא רק אחת, וכאן מתקשר הכסף. אני לפני 7 שנים הגעתי להיות ראש עיריית תל-אביב יפו ויו"ר המוזיאון. ועברתי איזשהו תהליך בתוך הסיפור הזה- של הבנה- שיש מחסור גדול בחללי תצוגה- להציג אמנות ישראלית באשר היא. במהלך 7 השנים האחרונות ניסיתי למצוא את המקורות כדי להקים את השלמת האולם השני של המוזיאון, כדי להשלים את הדבר שקוראים לו- משכן האמנויות. זה מה שניסיתי לעשות ב- 7 השנים האחרונות.

גם בעוונותי, תסלחו לי שאני אומר לכם, לכל אלה שמספרים לי סיפורים: תנו להם אורכה להשיג 20 מליון דולר. לפני שנה בדיוק, בדצמבר או נובמבר לפני שנה, התיישבנו עם הסגנים בחדר והצגתי בזמנו את ההצעה כפי שהיא מתגבשת, עם הנושא של לנסות להגיע למצב של סמי עופר. למה עם הסגנים ולא עם כל הציבור, כי אם הייתי הולך עם כל הציבור- ממילא לא היה קורה כלום. אבל ניסיתי בכל זאת לפנות לנציגי הציבור בעיריית תל-אביב יפו, לעשות איזשהו PRE ROLLING, לשאול מה דעתם, והצגתי את עקרונות העניין. ובמהלך השנה הזאת כל אלה שבאים עכשיו כאילו הם רוצים להביא, לא באו עם שום הצעה. פתאום היום- תנו לי עוד ארכה להביא לך את ה- 20 מליון דולר. זה קורה תמיד. אני אומר לכם: אני לא יודע אם עיריית תל-אביב יפו, אני, הוא, משה, או דוד, הם ה- NEGOSIATORS הכי טובים בעולם. אני לא יודע. אבל עוד לא קרה פעם, שבסופו של דבר הבאנו משהו להחלטה, לא היה מישהו שאמר- אני הייתי מביא לך יותר טוב. ואת אלה יש לי באלפים. הם נמצאים פה באלפים, הם תמיד ידעו להשיג משהו יותר טוב. איפה הם היו עד אז? לא יודע. ולכן נשאלת שאלה אחת בלבד: ועל השאלה הזאת תכף אני אענה, ואני לא אגיד לכם שיש תורה פסוקה ומישהו צודק, לא אגיד לכם, אבל אל תגידו לי שלהיכל התרבות לא קוראים "מאן אודיטוריום", ואל תגידו לי שביתן הלנה רובינשטיין הוא לא על-שם מישהו, ואולי אני אשאל אתכם גם- על שם מי נקרא מוזיאון גוטמן? מישהו יודע פה?

קריאה:

על שם נחום גוטמן.

מר וירשובסקי:

אני יודע.

מר חולדאי - ראש העירייה:

נכון, גם על השני גנבת את ההצגה, עזוב. גם שם גנבת את ההצגה, זו לא היתה חכמה. על שם פרגמנט. התורם. כתוב: מוזיאון גוטמן על-שם פרגמנט. מי זוכר את זה אלוהים אדירים. כולנו הולכים למוזיאון גוטמן. אני אשאל אתכם יותר מזה: זה עבר כאן בהחלטה, אבל מי מכם זכר את שמו של זה שקראו על שמו את איצטדיון יד אליהו.

קריאה:

נוקיה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

לא. החלפנו אותו.

קריאה:

בורשטיין.

מר חולדאי - ראש העירייה:

בורשטיין. הוא היה סגן ראש העירייה. מישהו פעם אמר- אני נוסע לאיצטדיון בורשטיין? אף אחד. עוד לא שמעתי אחד שאמר- אני נוסע לאיצטדיון בורשטיין, בעבר.
עכשיו אני אספר לכם עוד משהו: נסעתי ביום שישי, יום לפני הלידה המשמחת, לגן החיות התנ"כי בירושלים. מוסד נפלא. אתם יודעים על שמו של מיהו? אתם לא יודעים. אז אני אומר לכם: כתוב על כל נייר ובכל מקום, כתוב- על ש משפחת טיש. כתוב. רבותי, דרך אגב, היום שזה היה ביום שישי, אפילו טרחתי ושאלתי את המנהל- שהוא מספר סיפורים נפלא, כי לבקר ולראות עוד דב ועוד פילה וכו', זה הרי לא העניין. אבל האיש באמת מספר סיפורים נפלא, שזה באמת להיות אתו 4 שעות- זה חוויה, עם כל הסיפורים על גן החיות. אבל טרחתי לשאול אותו על העניין, ושאלתי אותו- עד כמה העובדה שזה נקרא על שמו של טיש מפריעה לך לגייס תרומות. שאלתי אותו. והוא אמר לי: אתה יודע מה, היו לי מקרים שבהם כשפגשתי אנשים הם אמרו לי- יש לנו בעיה, אבל אחרי הסבר אחד או שניים, בסופו של דבר אנו מגייסים תרומות, גם על-שם טיש, מאנשים שלא קוראים להם טיש. יותר מזה רבותי: מה זה האיום של אותו בן-אדם שאומר- אני אקח את האוסף. סה"כ הוא השאיל את האוסף, סימן שהוא לא נתן אותו. הוא ממילא השאיל אותו. אז אם הוא השאיל אותו, הוא משאיל אותו היום לך, מחר הוא ישאיל למישהו אחר. אבל בכל זאת אני חוזר לעניין: הויכוח העקרוני שעומד כאן על הפרק רבותי, ותורידו את כל היתר, ואני אומר לכם את זה מדם ליבי, הוא רק אחד: באמת, העניין של לקרוא למוזיאון תל-אביב לאמנות על-שם מישהו. זו שאלת השאלות. השאלה הערכית והבסיסית הזאת עומדת פה על הפרק.

מר לוינטל:

והפרופורציה. שזה 20 מליון דולר.

מר חולדאי - ראש העירייה:

לא. תן לי, תקשיב לי, עשה לי טובה.

מר לוינטל:

אני עוזר לך.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אז בחיאת דינק, אל תעזור לי עכשיו.

גב' הרץ:

אתה עוזר לו תמיד, הוא עוזר לך להיות כאילו אופוזיציה.

מר לוינטל:

זכות הבירבור חזרה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

זאת שאלת השאלות. ואני אומר לכם שגם לי זה לא לגמרי קל.

גב' הרץ:

בוא נעזור לך.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אבל, כשאני חושב על העניין עצמו, אני שואל את עצמי: תראו, החיים שלי כולם היו דרך שיכולתי לבוא ולהגיד- רבותי, אני תרמתי שדבר כזה יקרה, זה קרה בגללי, אני הייתי שותף, אני עזרתי. ללכת ברחוב ולהגיד- אני הייתי שותף שלא יקרה? מה שחשוב בסופו של דבר- האם בעוד 3 שנים, בשנת ה- 100 של העיר תל-אביב יפו יש בניין נוסף, שמכפיל את שטחו של המוזיאון, שמאפשר לאלה שחושבים שתרבות ואמנות זה דבר מהותי בחיי העיר הזאת, שישנו האולם, מול המחיר שאני מבין שהוא מחיר. גם אני מבין שהוא מחיר. מה? אני לא מבין?! שיקרא על העולם, ונתתי לכם את כל הדוגמאות כדי להסביר את העניין: שיהיה רשום- מוזיאון תל-אביב לאמנות על שם סמי, או אביבה וסמי, או סמי ואביבה, אני לא זוכר מה כתוב, עופר. אני אוהב? לא אהבה גדולה.

ק ר י א ו ת

גב' הרץ:

אני שואלת את היועץ המשפטי האם ראש העיר יכול לקבל זמן.

מר חולדאי - ראש העירייה:

מספיק, לא הפרעתי לך.

מר שומר - היו"ר:

גם את קיבלת.

מר ספיר:

אני נותן לו 10 דקות.

מר חולדאי - ראש העירייה:

היא לא שווה התייחסות. די, גמרנו, שוין.

גב' הרץ:

מה עם החוזה?

מר חולדאי - ראש העירייה:

בכנס של המוזיאון, בחבר הנאמנים, אמרתי דבר כזה:

גב' הרץ:

למה לקחת לו את הנייר?

קריאה:

זה שלט.

מר חולדאי - ראש העירייה:

יש לפעמים נקודות זמן בהסטוריה שלך.

עזוב אותה, היא עושה הכל.

גב' הרץ:

מניפים פה דף A4.

מר מזרחי:

אסור.

גב' הרץ:

ומה שעושים פה מותר?

מר חולדאי - ראש העירייה:

גבירתי, גם אני יכולתי להביא פה- לא שלושה אנשים, יכולתי להביא פה 1,000 איש, שגם ימחאו כפיים,

גב' הרץ:

אתה משלם להם מקופת העירייה.

מר שומר - היו"ר:

לא לא.

מר חולדאי - ראש העירייה:

וגם יעשו רעש וגם ישימו שלטים. תעזבי, אני מתמודד בגופי וכמו שאני מדבר, וזה בסדר, אני לא צריך את זה. כן באמת. לא, כי אני מכבד את המקום הזה. אני באמת מכבד את המקום הזה. ואמרת במוזיאון: תראו, דווקא בנקודת הזמן הזאת אני לא צריך את העניין הזה כדי להיבחר, אני לא צריך אותו בשביל הכבוד, ויש לי מה לעשות עם ה- 15 מליון דולר. אבל יש לי תחושה שיש בחיים שלך נקודות זמן שהן מופיעות, ואם אתה לא לוקח- זה איננו. ואני חושב שלגבי זה, לגבי מוזיאון תל-אביב לאמנות, יש כאן עכשיו נקודת הזדמנות, שבמאזן הכולל שווה לקחת, לטובת העובדה שלמוזיאון תל-אביב לאמנות יהיה עוד אגף של 20,000 מ"ר. זה בעצם שלושה אגפים – של אמנות ישראלית, ארכיטקטורה נדמה לי, עיצוב וחינוך. ולצורך העניין צריך לדעתי לא להחמיץ את ההזדמנות הזאת. וכל אלה שיודעים להשיג 50 מליון דולר ללא תמורה, אני ממליץ להם להוכיח את עצמם מהיום והלאה. יש לי מספר מטרות ראויות מאוד. מאוד ראויות! אבל כמי שמתרוצץ ומכתת את רגליו כדי להשיג תרומות, לא כל יום מתגלגלת ההזדמנות, ועובדה היא שלא הגיעה ב- 7 השנים האחרונות לכהונתי.

גב' הרץ:

תחזיר את דדי הרניק.

מר חולדאי - ראש העירייה:

תמצאי הערה יותר חכמה כדי להנות מעצמך.

גב' הרץ:

מזרחי צוחק אז אני צוחקת.

מר חולדאי - ראש העירייה:

ולכן אני מכיר את חיבוטי הנפש, הם קשים, הם לא פשוטים, ואפילו אני יודע שעומדים לביקורת, אבל מר וירשובסקי, עם כל הכבוד, אם הייתי עובד לפי העתון- לא הייתי עובד. ההחלטות וההכרעות נדרשות גם כאשר אומרים לך, אחד מימין ואחד משמאל, ובסוף צריך להכריע. ולשבת ולא לעשות?!
ולכן אני ממליץ למועצת העיר להכריע ולהצביע בעד ההצעה כפי שהיא מונחת לפניך.
תודה רבה.

גב' הרץ:

אבל החוזה לא מונח לפנינו.

מר לוינטל:

הצבעה שמית.

גב' הרץ:

רק, היועץ המשפטי ענה?

מר לייבה:

הוא יענה.

מר שומר - היו"ר:

אני יודע. אנחנו ערניים ואנחנו מקשיבים.
אחז בבקשה.

עו"ד בן-ארי:

אני רוצה להתייחס לכמה דברים:
קודם כל ההערה של גילה הרץ- על כך שזה מנוגד לפקודת העיריות- הפרוצדורה הזאת. ציטטת מתוך סעיף 235 א' רבתי לגבי קריאה או שינוי שם של מקום ציבורי. מקום ציבורי לפי החוק זה- דרך, רחוב, סימטה, כיכר, שכונה, גן ציבורי או חלק מהם. זה לא בניין.

גב' הרץ:

מה שאתה אומר זה קל וחומר.

מר שומר - היו"ר:

לא להפריע. אנא ממך.

עו"ד בן-ארי:

זה לא קל וחומר.

אני לא יודע אם זו היתה טעות, אבל המחוקק נדרש רק לסוג מסויים של מקום ציבורי ולא למבנים, והפרוצדורה שכאן היא בכלל לא נוגעת לעניין. לגבי שאלה פרוצדוראלית נוספת, בכך שזה לא נדון קודם כל בוועדת הכספים. מבחינת פקודת העיריות ראש העירייה רשאי להניח כל נושא על סדר היום של המועצה, ללא שום וועדה לפני כן.

גב' הרץ:

גם נושא כספי?

עו"ד בן-ארי:

גם נושא כספי.

גב' הרץ:

מה קרה לך? 10 ימים מראש צריך להגיש.

מר לייבה:

לא לא.

עו"ד בן-ארי:

גם נושא כספי.

אני אסביר את זה. קודם כל נושא כספי, כמובן המועצה רשאית להחליט מה שתחליט, אבל הוא רשאי לעשות את זה, זו הפררוגטיבה שלו. כמובן, אם משהו מוחלט בתוך וועדה, זה עולה אוטומטית למועצה, זה לא מיותר את סמכותו של ראש העירייה לעשות את זה,

גב' הרץ:

בנושא כספי?

עו"ד בן-ארי:

בכל נושא. בכל נושא. זו סמכותו של ראש העירייה רבותי. הדבר הנוסף הוא לגבי ההוצאה הכספית: קודם כל לגבי מליון דולר, זה כבר מתוקצב השנה. לגבי היתרה, ההתחייבות הנוספת, בעצם החלטה כאן היא החלטה עקרונית- שמאפשרת את החתימה על ההסכם. אבל אם הסכום הנוסף לא יאושר בסופו של דבר בתקציב 2006, והתקציב עצמו גם יאושר על ידי שר הפנים, אז ההתחייבות כמובן תבוטל ואנו נחזור לנקודת ההתחלה.

גב' הרץ:

אתם רוצים לחתום על זה מיד אחרי החלטת המועצה.

עו"ד בן-ארי:

בסדר. אז הכל ישתנה.

גב' הרץ:

מתי אתם רוצים לרשום הערת אזהרה?

עו"ד בן-ארי:

לגבי הערת האזהרה, אני רוצה להבהיר את העניין הזה, כי ניתן לעניין הזה יותר ממה שהוא באמת. הערת האזהרה באה למנוע מצב שבו חברת המוזיאון תשעבד את הקרקע לצד ג', נגיד לבנק- לצורך קבלת הלוואה, ויום אחד היא לא תצליח לעמוד בהתחייבות להחזר הלוואה, ובנק מסויים, הבנק המלווה יתפוס בעצם את הקרקע של המוזיאון ולעשות במוזיאון כבתוך שלו. לכך הערת האזהרה נועדה להגן על השימוש בקרקע של המוזיאון מפני התחייבויות אחרות. נכון שזה מגביל את העירייה, אבל מצד שני זה גם נותן איזושהי הגנה למוזיאון- שהייעוד שלו ימשיך להיות מוזיאון, כל זמן שהחוזה הזה הוא בתוקף.

גב' הרץ:

לא יאומן.

עו"ד בן-ארי:

אולי לא הבנת, אז אולי אני אסביר את זה עוד פעם.

מר לייבה:

גילה, את רוצה לשעבד את המוזיאון? לא הבנתי. למכור את המוזיאון? מה את רוצה?

גב' הרץ:

מה לגבי מכרז, סעיף 198?

עו"ד בן-ארי:

איזה מכרז? לא, סעיף 198 אני מכיר.

גב' הרץ:

מה זה? אתה עושה רישום במקרקעין, אז צריך לעשות מכרז. אתה לא יכול לעשות את זה.

עו"ד בן-ארי:

לא. אנחנו לא מקנים שום זכויות במקרקעין. אין שום זכויות.

מר וירשובסקי:

מה לגבי החוזה?

עו"ד בן-ארי:

לגבי החוזה, זה חוזה לא קצר.

מר וירשובסקי:

זה תפקידנו- לאשר חוזים ארוכים.

עו"ד בן-ארי:

אני לא אומר לכם מה לעשות, אני רק אומר שהנוהג הוא שאנו לא מביאים את החוזה עצמו.
עברנו כאן הרבה חוזי מקרקעין, שכל אחד מהם אישרתם,

גב' הרץ:

אתה אומר שזו לא פעם ראשונה שעוברים על החוק.

עו"ד בן-ארי:

לא לא לא, בשום פנים ואופן.

ק ר י א ו ת

עו"ד בן-ארי:

אנו מביאים לידיעתכם את עיקרי החוזה כמו שאנו מביאים אותו.

מר שומר - היו"ר:

רבותי, אני קורא את הצעת ההחלטה:

גב' הרץ:

אני מבקשת הצבעה שמית.

מר שומר - היו"ר:

שמענו:

מחליטים:

לאשר הסכם בין העירייה לבין חברת מוזיאון תל-אביב לאומנות וסמי עופר בדבר תרומה בסך 20
מליון דולר להקמתו של בניין חדש במתחם המוזיאון, ובתמורה לכך, להסב את שם המוזיאון

- 89 -

ל"מוזיאון ת"א לאומנות ע"ש סמי ואביבה עופר". לצורך הקמת הבנין ובמסגרת ההסכם תתחייב העירייה כדלקמן:

1. להעביר סכום בשקלים חדשים השווה ל - 1 מליון \$ לחשבון הנאמנות. סכום זה נכלל במסגרת תקציב הפיתוח המאושר לשנת 2005.
 2. להעביר סכום נוסף בשקלים חדשים השווה ל - 9 מליון \$ לחשבון הנאמנות וזאת בכפוף לאישור מועצת העירייה לתב"ר 2006 ואישור התקציב על ידי שר הפנים ולא יאוחר מיום 30.6.2006.
 3. העירייה מתחייבת לממן סכום נוסף כנגד תרומות שיגייס המוזיאון ביחס של 1 \$ העירייה כנגד 2 \$ תרומות נוספות, וזאת עד לסכום מימון עירוני כולל בסך של 5 מליון \$ מעבר לאמור בסעיפים 1 ו-2 לעיל.
 4. התקציב הנדרש בסכום בשקלים השווה ל - 15 מליון \$ יתוקצב על פי הפירוט כדלקמן: סכום של 7 מליון שח' נכלל בתקציב הבלתי רגיל המאושר לשנת 2005. סכום של 62 מליון שח' נכללים בהצעת התקציב הבלתי רגיל לשנת 2006.
 5. למנות את עו"ד אחז בן ארי כנאמן מטעם העירייה (יחד עם עו"ד פנחס רובין מטעם התורם) לענין השימוש בכספי התרומה והסכום בסך 10 מליון \$ שיופקד על ידי העירייה כאמור בסעיפים 1 ו - 2 לעיל.
- אנו ניגשים להצבעה שמית.

מר לוינטל:

אני רוצה להזכיר לך שיש הצעה קיצונית יותר- שגם אני הצעתי וגם מר וירשובסקי, והיא לאפשר לתורמים פרק זמן להשיג תרומה.

מר אלנתן:

זו הצעה מול הצעה.

גב' הרץ:

זה לא הצעה מול הצעה.

מר שומר - היו"ר:

שמענו. אנו מעלים את ההצעה שלך.

גב' הרץ:

זו לא הצעה מול הצעה. זו הצעה- ומצביעים עליה.

מר שומר - היו"ר:

אנו מעלים את ההצעה הראשונה שלך, הקיצונית, ושל וירשובסקי, כרגע להצבעה.

עו"ד בן-ארי:

זו הצעה אחרת.

מר שומר - היו"ר:

אנו מצביעים שמית על ההצעה הקיצונית, על לאפשר להשיג תורמים בפרק זמן,

מר לוינטל:

של חצי שנה.

מר שומר - היו"ר:

של חצי שנה. לאסוף את ,

מר לוינטל:

אותו כסף.

מר שומר - היו"ר:

מי בעד?

ה צ ב ע ה		
נמנעים ה"ה:	נגד ה"ה:	בעד ה"ה:
ויסנר	שומר	לוינטל
מסלאוי	חולדאי	הרץ
להבי	ספיר	וירשובסקי
	מזרחי	
	גלעדי	
	דרורי	
	מוזס	
	טיומקין	
	חשן	
	דיין	
	אגמי	
	כחלון	
	פנקס	
	גפן	
	אלנתן	

בעד – 3 חברי מועצה, נגד – 15 חברי מועצה, נמנעים – 3 חברי מועצה

החלטה: ההצעה הנ"ל לא התקבלה.

מר שומר - היו"ר:

אנו עוברים להצבעה.

מר לייבה:

אחז רוצה עוד להגיד משהו ומיד ניגש להצבעה.

עו"ד בן-ארי:

רק טעות סופר בפיסקה ב' בדברי ההסבר, במקום 10 מליון צריך לרשום 5 מליון.

מר לייבה:

זאת אומרת, העירייה לא תוסיף עוד 10 מליון, היא תוסיף עוד 5 מליון דולר לתרומה.

מר שומר - היו"ר:

מי בעד אישור הסכם התרומה של סמי עופר למוזיאון תל אביב לאמנות למטרת הקמת הבניין החדש.

מי בעד?

ה צ ב ע ה

נמנעים ה"ה:	נגד ה"ה:	בעד ה"ה:	
להבי	הרץ	שומר	1.
	לוינטל	חולדאי	2.
	וירשובסקי	ספיר	3.
	מסלאוי	מזרחי	4.
		גלעדי	5.
		דרורי	6.
		מוזס	7.
		טיומקין	8.
		חשן	9.
		דיין	10.
		אגמי	11.
		פנקס	12.
		גפן	13.
		אלנתן	14.
		ויסנר	15.
		כחלון	16.

קריאה מהקהל תוך כדי ההצבעה:

בושה וחרפה.

מר לייבה:

ההצעה עברה. תודה רבה.

גב' הרץ:

אני מבקשת לפרוטוקול. אני רוצה להודיע שאנחנו הולכים עם זה לבית משפט, ואני מבקשת לא לעשות שום צעדים כולל העניין של הערת האזהרה.

החלטה: - הסכם התרומה של סמי עופר למוזיאון תל אביב לאמנות למטרת הקמת הבניין

החדש – מאושר.

מחליטים לאשר הסכם בין העירייה לבין חברת מוזיאון תל-אביב לאומנות וסמי עופר בדבר תרומה בסך 20 מיליון דולר להקמתו של בניין חדש במתחם המוזיאון, ובתמורה לכך, להסב את שם המוזיאון ל"מוזיאון ת"א לאומנות ע"ש סמי ואביבה עופר". לצורך הקמת הבניין ובמסגרת ההסכם תתחייב העירייה כדלקמן:

1. להעביר סכום בשקלים חדשים השווה ל – 1 מליון \$ לחשבון הנאמנות. סכום זה נכלל במסגרת תקציב הפיתוח המאושר לשנת 2005.
2. להעביר סכום נוסף בשקלים חדשים השווה ל – 9 מליון \$ לחשבון הנאמנות וזאת בכפוף לאישור מועצת העירייה לתב"ר 2006 ואישור התקציב על ידי שר הפנים ולא יאוחר מיום 30.6.2006.
3. העירייה מתחייבת לממן סכום נוסף כנגד תרומות שיגייס המוזיאון ביחס של 1 \$ העירייה כנגד 2 \$ תרומות נוספות, וזאת עד לסכום מימון עירוני כולל בסך של 5 מליון \$ מעבר לאמור בסעיפים 1 ו – 2 לעיל.
4. התקציב הנדרש בסכום בשקלים השווה ל – 15 מליון \$ יתקצב על פי הפירוט כדלקמן: סכום של 7 מליון ש"ח נכלל בתקציב הבלתי רגיל המאושר לשנת 2005. סכום של 62 מליון ש"ח נכללים בהצעת התקציב הבלתי רגיל לשנת 2006.
5. למנות את עו"ד אחז בן ארי כנאמן מטעם העירייה (יחד עם עו"ד פנחס רובין מטעם התורם) לעניין השימוש בכספי התרומה והסכום בסך 10 מליון \$ שיופקד על ידי העירייה כאמור בסעיפים 1 ו – 2 לעיל.

(ראה נספח ד')

286. תיקון תקנון חברת היכל התרבות בע"מ:

מר שומר - היו"ר:

מונח פה לפניכם.

מי בעד?

ה צ ב ע ה

בעד – 13 חברי מועצה

נגד - אין

נמנעים – אין

החלטה: - תיקון תקנון חברת היכל התרבות בע"מ – מ א ו ש ר.

חברת היכל התרבות בע"מ (להלן "היכל התרבות") הינה תאגיד עירוני, בבעלות עיריית תל-אביב-יפו (להלן: "העירייה") וחברת התזמורת הפילהרמונית הישראלית בע"מ (להלן: "התזמורת"), בחלקים שווים. העירייה וחברת התזמורת החליטו לשפץ את היכל התרבות ולצורך כך מונתה ועדת היגוי על ידי דירקטוריון החברה. לצורך פיקוח על עבודת החברה והתקדמות השיפוץ, מוצע שבעלי החברה, העירייה וחברת התזמורת, ימנו כל אחת מטעמה, דירקטור נוסף שיכהן בדירקטוריון החברה. מחליטים לאשר את שינוי תקנון החברה, באופן שמספר הדירקטורים המרבי בחברה יעמוד על 12 דירקטורים (במקום 10 דירקטורים כיום), באופן שכל צד ימנה 6 דירקטורים מטעמו (במקום 5 דירקטורים כיום).

287. בחירת נציג עיריית תל-אביב ברשות ניקוז ירקון:

מר שומר - היו"ר:

מי בעד?

ה צ ב ע ה

בעד – 13 חברי מועצה

נגד – 1 – גב' הרץ

נמנעים – אין

החלטה: - בחירת נציג עיריית תל-אביב ברשות ניקוז ירקון – מאושר.

מחליטים:

בהתאם לסעיפים 3 ו-4 לצו הניקוז וההגנה מפני שטפונות (הקמת רשויות ניקוז), התש"ך – 1960, לבחור את רובי זלוף, סמנכ"ל תפעול, כנציג העירייה ברשות הניקוז ירקון, במקומו של שלום אלקיים.

תוקף המינוי מיידי.

288. הסמכת פרקליט להגיש תביעות פליליות:

מר שומר - היו"ר:

מי בעד?

ה צ ב ע ה

בעד- 10 חברי מועצה

נגד – 1 חבר מועצה (הגב' הרץ)

נמנע – אין.

מר לייבה:

נגד גילה הרץ, איפה שזה נגד, לכתוב תמיד גילה הרץ.

החלטה: - הסמכת פרקליט להגיש תביעות פליליות – מאושר.

מחליטים בהתאם לסעיף 264 (2) לפקודת העיריות (נוסח חדש), להסמיך את עו"ד נועה סאל ת.ז. 033260035, פרקליטה בשירות המשפטי של העירייה, להתייצב ולתבוע בפני כל בית משפט בשל כל עבירה או בקשה לפי כל חיקוק מן החיקוקים שסמכות בית המשפט לעניינים מקומיים, למעט לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה – 1965.

289. מינוי הרכבי ועדות ערר לענייני ארנונה כללית:

מר שומר - היו"ר:

אני פשוט מבקש להקריא פה את מה שכתב לי וביקש ממני רון לוינטל. אאלץ לצאת לפני הזמן, אבקשך לציין בסעיף 9- מינוי הרכבי ועדות ערר, לא השתתפתי בהצבעה. לא משתתף בהצבעה. מי בעד אישור?

ה צ ב ע ה

בעד – 13 חברי מועצה

נגד – 1 חבר מועצה (הגב' הרץ)

החלטה: - מינוי הרכבי ועדות ערר לענייני ארנונה כללית – מאושר.

מחליטים בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) למנות ועדות כדלהלן:

1. סיני קהת, עו"ד – יו"ר
אמיר בר, יועץ מס - חבר
צדי מור חיים, רו"ח – חבר

2. מקליס דניאל, עו"ד – יו"ר
אורה תמיר, עו"ד - חברה
אלי תומר, מהנדס - חבר

3. שאקר ניסים, עו"ד - יו"ר
אלון קיבק, עו"ד - חבר
שמואל שרון, שמאי - חבר

4. שטריינגולד צבי, עו"ד - יו"ר
פרופ' ברוך מבורך, מרצה - חבר
מישל אשור, שמאי - חבר

5. בסון סלי, עו"ד - יו"ר
יבין רוכלי, עו"ד - חברה
פרנק חיים, רו"ח - חבר
6. בסון סלי, עו"ד - יו"ר
רינת שיפרוט, עו"ד - חבר
אורי שושני, שמאי - חבר
7. מיכל בר חיים, עו"ד - יו"ר
ג'רר יחיא, עו"ד - חבר
סוקולובר מוטי, רו"ח - חבר

290. סמכות חתימה למנהל יחידת הרכב העירוני לרכוש חלקי חילוף

לכלל הרכב העירוני

מר שומר - היו"ר:

מי בעד?

ה צ ב ע ה

בעד- 13 חברי מועצה

נגד – 1 (הגב' הרץ)

מר חולדאי - ראש העירייה:

גילה, תצביעי פעם בעד.

גב' הרץ:

לא.

החלטה: - סמכות חתימה למנהל יחידת הרכב העירוני לרכוש חלקי חילוף לכלל הרכב העירוני
- מאושר.

מחליטים, לתת סמכות חתימה למנהל יחידת הרכב העירוני, לרכוש חלקי חילוף לכלל הרכב
העירוני, וזאת במקום הסמכות שניתנה למנהל אגף התברואה על ידי המועצה ב - 13/10/1985.

291. אישור ניהול מו"מ עם ספקים פוטנציאליים לאחר ביטול מכרזים:

מר שומר - היו"ר:

מי בעד?

ה צ ב ע ה

בעד – 13 חברי מועצה

נגד – 1 (גב' הרץ)

מר לייבה:

נגד 1- גילה הרץ.

גב' הרץ:

לא הצבעתי.

החלטה: סעיף 11 - אישור ניהול מו"מ עם ספקים פוטנציאליים לאחר ביטול מכרזים -
מ א ו ש ר.

מחליטים, לאשר ניהול מו"מ עם ספקים פוטנציאליים, לאחר ביטול המכרז עפ"י החלטת ועדת
מכרזים: מכרז פומבי מס' 79/2005, אספקת צמיגים חדשים, החלטה מס' 469.

292. התפטרות דירקטורים:

מר שומר - היו"ר:

מי בעד?

ה צ ב ע ה

בעד – פה אחד.

מר לייבה:

התפטרות לא צריך להצביע.

פה אחד.

החלטה: - התפטרות דירקטורים – מ א ו ש ר.

המועצה קיבלה הודעת בדבר התפטרות דירקטורים בחברת גחלת, מר יצחק שלום, נציג סיעת הגמלאים וגב' חנה בן דוד, נציגה מן הציבור.

293. נאומים מהמקום:

קריאה:

מוותרים.

מר שומר - היו"ר:

אין אף אחד.

הישיבה ננעלה בשעה 19:10

יו"ר

מנכ"ל

ערכה: גלילה בן-חורין, מזכירת המועצה וע' מנכ"ל העירייה